

128 தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974)

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1974 மார்ச் 27]

பொறுத்துத்தான், செய்ய வேண்டுமே தவிர, நமக்கு இதிலே என்ன குறைவு என்று பார்த்துச் செய்துகொண்டு போனால், அது நல்ல அரசாங்கத்திற்கு அழகாக இருக்காது. ஆகையினாலே ஏதோ மாதத்திற்கு ஆட்டோ ரிக்ஷா விற்கு 5 ரூபாயும், டாக்ஸிக்கு 10 ரூபாயும் நிவாரணம் அளிப்பதன் மூலம் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற பல பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பது என்பது இயலாத காரியம். ஆகையினாலே இந்தப் பரிந்துரையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் தமது பரிந்துரையை வலியுறுத்துகிறாரா?

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, I do not press the recommendation.

பரிந்துரை, அவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப்பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே,

“தமிழ்நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு, மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974) திருப்பியனுப்பப்படவேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“தமிழ்நாடு, 1974 ஆம் ஆண்டு, மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 10/1974) திருப்பியனுப்பப்படவேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

3. 1973-74 ஆம் ஆண்டிற்கான துணைச் செலவு குறித்த இறுதி விவர அறிக்கை மீது விவாதம்.

திரு. க. அறிவழகன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்தத் துணை நிதி அறிக்கையின் மீது நடைபெறுகிற விவாதத்தில் என்னையும் பேச அனுமதித்த தற்காக நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சமீபத்தில் தமிழ் நாட்டிலிருக்கிற பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் மகிழ்கிற முறையில் இடைநிலை ஆசிரியர்களுக்கும், அவர்களோடு இணைந்த சிறப்பாசிரியர்களாக இருக்கிற

1974 மார்ச் 27]

[திரு. க. அறிவழகன்]

உடற் கல்வி ஆசிரியர் போன்றவர்களுக்கும் தேர்வு நிலை ஊதியம் 10 ஆண்டு களிலே வழங்கியிருக்கிறது. இந்தப் பெரிய உதவி, ஆசிரியர் உலகத்தில் பெரு மகிழ்ச்சியை உருவாக்கியிருக்கிறது. இதற்கு நான் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களுக்கும், கல்வியமைச்சரவர்களுக்கும் என்னுடைய மனமார்த்த நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கக் கடப்பாடுடையவனாக உள்ளேன். பத்து ஆண்டுகளிலே தேர்வு நிலை ஊதியம் வழங்கியதனால் ஏற்பட்டிருக்கிற மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கிற அதே நேரத்தில், இதற்கு முன்னால் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள சில பல ஆசிரியர்களுக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தேர்வு நிலை ஊதியங்களைப் பற்றிய செய்திகளைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அதிலே உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களில் ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் என்று தமிழ்நாடு எங்கும் ஏறக்குறைய 200 ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஊதியக் குழு 1971-ம் ஆண்டு பரிந்துரையில் அவர்களுக்கென்று ஒரு தேர்வு நிலை ஊதியத்தையே அறிவிக்க மறந்து விட்டது. தேர்வு நிலை ஊதியம் என்று அறிவிக்கவே மறந்துவிட்ட காரணத்தினால், அவர்களெல்லாம் 45, 50 வயதானவர்களான நிலையில், இந்தத் தேர்வு நிலை ஊதியம் வாங்காமல் வேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கென்று தேர்வு நிலை ஊதியம், செலக்ஷன் கிரேடு ஸ்கேல் வழங்க வேண்டும். அந்த ஸ்கேல் ஏறக்குறைய 300 ரூபாயில் ஆரம்பித்து, 20 ரூபாயாக ஏறி, 500 ரூபாய் வரையில் போய் முடிய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

அடுத்து, நம் நாட்டில் இருக்கிற 400 ரூபாய்க்குக் குறைவாக சம்பளம் வாங்குகிற பல்வேறு துறை அலுவலர்களுக்கு, நம்முடைய செக்ரடேரியட்டில் பணியாற்றுகிற சூப்பிரண்டு என்று அழைக்கப்படுகிற தலைமை எழுத்தர்களுக்குக் கூட, மிகச் சிறப்பான அரசிதழ் பதிவு அந்தஸ்தை இந்த அரசு வழங்கியுள்ளது. ஆனால் அவர்களை விட இரண்டு டிகிரி வாங்கியவர்கள், மிகப் பெரும் பொறுப்பை வகிக்கிறவர்கள், 500 விருந்து 1,000 வரை மாணவர்களை நடாத்திச் செல்ல தலைமை ஏற்றிருக்கிற தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு இன்னும் அரசிதழ் பதிவு, கெஸ்டட் அந்தஸ்து அளிக்கப்படவில்லை. அதையும் அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்வேன். அவ்வாறு கெஸ்டட் அந்தஸ்து அவர்களுக்கு அறிவிக்கிற நேரத்தில் நம்முடைய 'பி' விங் பள்ளிகளில் கெஸ்டட் அந்தஸ்து பெற்ற தலைமை ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்களை என்ன செய்வது என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களை முதல் நிலை தலைமை ஆசிரியர்கள் என்று எளிதாக ஆக்க முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

அடுத்து, 'பி' விங் பள்ளிகள் என்பவை தனித்து இயங்குகிற நிலையில் உள்ளன என்று கல்வியமைச்சரவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொல்கிற நேரத்தில் இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதை நான் வரவேற்றேன்.

[திரு. க. அறிவழகன்]

[1974 மார்ச் 27]

கிறேன். 'பி' விங் பள்ளிகள் தனித்து இயங்குகிற அதே நேரத்தில், அந்தப் பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கிற எல்லா ஆசிரியர்களுக்கும், எம்.பி.எஸ்.ஸி.யில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களாக இருந்தால் கூட, 'பி' விங்-ஐச் சேர்ந்தவர்கள்தான் என்ற முறையில் அவர்களுக்கு உறுதிகள் தரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன். தமிழ்நாட்டில் 'பி' விங் பள்ளிகளில் முப்பது ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள். 'ஏ' விங் பள்ளிகளில் பத்து ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள். இதில் 'பி' விங் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகிற முப்பது ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் நம்முடைய கிராமப்புறங்களில் மிகச் சிறந்த கல்வித் தொண்டாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்றைய தினம் இதை இணைக்காமலிருக்கிற முறையில், மேலும் அவர்களுக்குச் சில உரிமைகள் கிடைக்கும் என்று மகிழ்ச்சியடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை இன்றைய தினம் 'ஏ' விங்கோடு இணைத்த காரணத்தினால், அவர்களிலே சில பேர், பி.டி. ஆசிரியர்கள், 1—4—70-க்குப் பின் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய ஊதிய உயர்வினை இழந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த ஊதிய உயர்வினை இழக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக 1—4—73-இலே அவர்கள் ஒரு கிளர்ச்சி செய்தார்கள். அவர்கள் கேட்ட கோரிக்கைகளை நம்முடைய அரசு மனமுவந்து ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் 1—4—70-லிருந்து சேர்ந்த 'பி' விங் ஆசிரியர்களுக்கு, பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு, அவர்களுக்குரிய இன்கிரிமெண்ட்ஸ் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன். இன்கிரிமெண்ட் அவர்களில் சில பேர்களுக்கு முடக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதுவும் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு முடக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஆறு ஆண்டுகளிலேயே செலக்ஷன் கிரேடு பெற்று மிக மகிழ்ச்சியாக இருந்தார்கள். இன்றைய தினம் அந்த மகிழ்ச்சி, ஊக்க ஊதியத்தை முடக்கிய காரணத்தினால், குறைந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கும் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

அடுத்து, வணிக இயல் பயில்விக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு தேர்வு நிலை ஊதியத்தை ஊதியக் குழு வழங்கவில்லை. அவர்கள் 325 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு, முடக்கப்பட்ட நிலையில் இருந்துகொண்டு, அந்த ஊதிய நிலையிலேயே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மிக விரைவிலே தேர்வு நிலை ஊதியம் அறிவிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்வேன்.

தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சலுகைகள் எல்லா மொழி ஆசிரியர்களுக்கும் வழங்கப்படும் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரவர்கள் சிவ் கூட்டங்களில் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இரண்டாம் நிலை தமிழ் ஆசிரியர்கள் இருப்பது போல, இரண்டாம் நிலை மொழி ஆசிரியர்கள்,

1974 மார்ச் 27]

[திரு. க. அறிவழகன்]

தெலுங்கு, இந்தி, மலையாளம் போன்ற எல்லா மொழி ஆசிரியர்களும் இருக்கிறார்கள். தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிற எல்லாச் சலுகைகளையும் மொழி ஆசிரியர்களுக்கு வழங்குவதற்கான முயற்சி நடைபெற்று வருகிறது என்று அறிகிறேன். அதை வரவேற்கக் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர் அல்லது இடை நிலை ஆசிரியர் வேலை பார்த்த உயர் துவக்கப் பள்ளி, உயர் நிலைப் பள்ளியாக மாறுகிற நேரத்தில் அவரைக் கேட்காமலே கூட வேலையில் சேர்க்கப்படுகிறார். அவருடைய வேலைக் காலத்தை, தேர்வு நிலை ஊதியத்திற்குக் கணக்கிடாத ஒரு முறை இருந்து வருகிறது. அதை மாற்றி, அவர் உயர் தொடக்கப் பள்ளியில் வேலை பார்த்தாலும், ஆரம்பப் பள்ளியில் வேலை பார்த்தாலும், அவர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகிற காரணத்தினால், அந்தப் பணிக்காலம் அத்தனையும் இணைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இடை நிலை ஆசிரியர்களுக்கும் சிறப்பு ஆசிரியர்களுக்கும், அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, ஊக்க ஊதியம் என்று அவர்கள் ஏதாவது புதிய தேர்வுகளில் வெற்றி பெற்றால் தந்தார்கள். இடை நிலை ஆசிரியரோ அல்லது சிறப்பாசிரியரோ பி.யு.சி. இல் வெற்றி பெற்றாலும், பி.ஏ. இல் வெற்றி பெற்றாலும், அவர்களுக்கு ஊக்க ஊதியம் தருவதற்கு நம்முடைய விதி முறை ஒப்பவில்லை. ஆனால் பி.டி. என்ற பட்டம் வேண்டுமென்று கோரப்படுகிறது. நான் பி.டி. பட்டம் இல்லாமலேயே, பி.ஏ. படித்தாலும், பி.யு.சி. படித்தாலும், ஒரு விதவாதை இருக்கிறவர் வேறு ஒரு பகுதி படித்தாலும், அல்லது டிப்ளமா இன் ஜாக்ரஃபி வாங்கினாலும், எல்லாவற்றிற்கும் டபிள் இன்கிரிமெண்ட்ஸ் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன். இன்றைய தினம் கல்வியமைச்சரவர்கள், 20 ஆண்டுப் பணிக்கு மேற்பட்ட பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு எப்படி ஊதிய இழப்பு ஏற்படுகிறது என்ற கேள்விற்கு பதிலளித்திருக்கிறார்கள். அதிலே முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியது, ஒருவர் எம்.ஏ. 1971-க்கு முன்னால் பாஸ் பண்ணியிருந்தால், அவருடைய சம்பளத்தில் வந்த அதிகப்படியான சம்பளம் மெர்ஜ் ஆகிவிடுகிறது. ஆனால் 1971-க்கு முன்னால் இருந்த ஒரு ஜூனியர் பி.டி. அஸிஸ்டெண்டு எம்.ஏ. பாஸ் செய்தால், அவருக்கு டபிள் இன்கிரிமெண்ட்ஸ் வருகிறது. வந்தவுடனே சீனியர் ஆசிரியரை விட ஜூனியர் ஆசிரியர் அதிகச் சம்பளம் பெறுகிறார், இரண்டு பேர்களுக்கும் எம்.ஏ. தகுதி இருந்தால், இந்த வேறுபாட்டைக் களைகிற முறையில் புதிய திட்டத்தை நாம் வகுத்தாக வேண்டும்.

[திரு. க. அறிவழகன்]

[1974 மார்ச் 27]

(பிற்பகல் 5-50)

இரண்டாம் நிலை தமிழ் ஆசிரியர்கள் பத்து ஆண்டுகளில் ஒரு வேளை எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்து வெற்றி, பெறவில்லை என்றால், அவர்களுக்கு பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலானால், முதல் நிலை ஊதியம் தருகின்ற நல்ல முறையை நாம் வகுத்திருக்கிறோம். செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், பி.ஏ., பி.டி., படிப்பு முடித்தவுடனே, அவர்களுக்கும் அந்தப் பட்ட தாரி ஆசிரியர்கள் சம்பளம் கொடுத்து விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ராமகிருஷ்ண உயர்நிலைப் பள்ளி, முத்தையா செட்டியார் உயர்நிலைப் பள்ளி போன்ற சில உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 20 ஆண்டுகளுக்கு மேல் வேலை பார்த்த இடை நிலை ஆசிரியர்கள் 1960-ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1970-ஆம் ஆண்டு வரையில் ரூபாய் 140 மட்டுமே சம்பளமாகப் பெற்று வந்தார்கள். அதே ரூபாய் 140 சம்பளத்தில் துவங்கிய பி.டி. ஆசிரியர்கள் நம்முடைய ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரைப்படி ரூ. 300-ல் வைக்கப்படும் முறை வந்தது. ஆனால், ரூ. 140 வாங்கிய இடைநிலை ஆசிரியர்கள் ரூ. 255 தான் பெற ஆரம்பித்தார்கள். அவர்களில் சிலர் இன்றையதினம் ரூ. 275 பெற்று ரிடையர் ஆகவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு அவர்கள் ஓய்வு ஊதியமாக ரூ. 110 தான் பெறுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் இளைஞராக இருப்பவர் ரூ. 400 அளவுக்குப் போய் ரிடையர் ஆகும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே சிலரை ரூ. 140-லியே முடக்காமல் எல்லோருக்கும் ரூ. 300 துவக்க ஊதியமாக இருக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாகக் கல்வித் துறை இன்றைய தினம் மிக வேகமாகச் செய்து வருகின்ற நல்ல செயல்கள் காரணமாக, ஆசிரியர்கள் உலகத்தில் பெருமகிழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்கின்ற நேரத்தில், எல்லோருக்கும், பொதுவாகச் சில பல காரியங்களை நாம் செய்யும்போது, தனித்தனி யாகச் சிலருக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற இழப்புகளை, குறைகளை நாம் விரைந்து நீக்க வேண்டுமென்றும், அப்படி நீக்கினால் சிலரிடம் இருக்கின்ற கொஞ்ச மன வருத்தமும் விரைவில் நீங்கும் என்றும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பின் தங்கிய மாணவர்கள் படிக்கின்ற, நம்முடைய கார்ப்பரேஷன் பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கின்ற ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு உழைத்தாலும் 90 சதவீதம் வெற்றி என்பதைக் காண முடியாது. அவர்களிடம் மிக, மிகப் பின் தங்கிய மாணவர்கள் படிக்கின்றார்கள். அந்த ஆசிரியர்கள் மிகச் சிறப்பாகச் சொல்லித் தந்தாலும், அவர்களுடைய உழைப்புக்குரிய மரியாதை இல்லாமல் போய்

1974 மார்ச் 27]

[திரு. க. அறிவழகன்]

விடுகிறது. ஆகவே பின் தங்கிய மாணவர்கள் படிக்கின்ற பள்ளிகளில் வேலை பார்க்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு ஊக்கம் காட்ட வேண்டும். அறிவியல், கணக்கியல், மொழிப் பாடங்கள் ஆகிய பாடங்களில் அந்த மாணவர்கள் முதலில் என்ன மார்க்குகள் வாங்கினார்கள் என்று பார்த்து, பிறகு என்ன மார்க்குகள் வாங்குகிறார்கள் என்று கணக்கிட்டு, அந்த உயர்வுக் கணக்குக்கு ஏற்றபடி ஒரு ஊக்க ஊதியம் அந்த ஆசிரியருக்குத் தருவது நல்ல ஊக்கமாக அமையும் என்று கருதுகிறேன். நம்முடைய போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் துறையில் ஊக்க ஊதியம் கொடுப்பது மிகச் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வருகிறது என்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை கல்வித் துறையிலும் புடுத்த வேண்டுமென்ற யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மறுபடியும் இந்த அரசு செய்திருக்கின்ற பல்வேறு நன்மைகளை நான் இந்த மன்றத்தில் பல முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவைகளுக்காக நன்றியை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொண்டு, இன்னும் செய்ய வேண்டிய சில பல செயல்களைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* THIRU G. VASANTHA PAI: Hon. Chairman, Sir, reading through these grants, I find Grant No.7- State Legislature refers to additional month's salary for the Members of the Legislative Council and also other expenses by way of travelling, etc. Sir, I wish to bring to the notice of the House that in 1971, a sum of Rs. 100/- was sanctioned to the Members of this House as compensatory allowance. I really did not know the nature of the allowance which was ordered to be given, except that it was termed an allowance. But, as far as I am concerned, I have to bring to the notice of this House that I have not had any benefit from the income-tax authorities in respect of that allowance, for the simple reason that the Income-tax Authorities say that this is not an allowance which can be excluded from the income for the purpose of income-tax. I am told that there is a correspondence which is going on between the Government, the Income-tax Department and the Central Board of Revenue on this matter. This must be either treated as salary or this must be converted into daily allowance, because the daily allowance is the only amount which is exempted from income-tax. I would suggest that this anomaly be removed, by giving the legislators a salary of Rs. 250/- per month and giving the daily

[Thiru G. Vasantha Pai]

[1974 மார்ச் 27]

allowance calculated on the number of days they attend the meetings, instead of giving some amount as compensatory allowance per month. Sir, I am only referring to the allowance that has already been given to the Members which sometimes the Members may take to be an allowance not subject to income-tax. It is, therefore, necessary, that a clarification should be made in the interests of the legislators so that the legislators are not unnecessarily put to trouble and inconvenience in matters relating to income-tax.

Then, I want to refer to Grant No. 9 and there is a reference to the sanctioning of employment of additional staff for the preparation of counter-affidavits in the Government Pleader's Office and the cost involved is said to be Rs. 79,600 recurring. This is termed a new service. Sir, if a recurring cost of this nature is involved in drafting of counter-affidavits, I think the matter should be examined. If it is only in respect of the employment of clerks and stenographers, then it is a different matter altogether. But, if this recurring expenditure is due to any inefficiency in that office as a result of the periodical change in the personnel about which I referred in extenso in my speech on a previous occasion, I would earnestly request the Government to consider the feasibility of making these offices of Government Pleader and Public Prosecutor permanent posts just as any other judicial post and those offices think this should not be allowed. I think these posts of Law Officers may be made equivalent to the post of a District and Sessions Judge, so that these law officers could not be engaged by private parties in their work. Sir, it is very necessary because the Government are a big litigant and probably the largest litigant in Courts and they should have Law Officers who will be exclusively looking after the cases on behalf of the Government. Only yesterday, I had the information that the Government Pleader appeared in a Bail application against the Public Prosecutor. I do not know how a thing like this could happen and how a Government Pleader can appear against the Public Prosecutor in a Bail Application in the High Court. I had a telephonic call on this matter and I think this should not be allowed. I think these posts of Law Officers must be made full-time Government posts like that of a District Judge and they may be given a salary of Rs. 2,000 or Rs. 3,000 per month and they need not be paid any day fees or allowed to take up private work. In my view, they should be employed solely and exclusively for the Government cases. If this is so, I think

1974 மார்ச் 27]

[Thiru G. Vasantha Pai]

it will improve the work of those officers and will do away with the practice of people coming into those offices and then trying to get some higher posts. I would like to urge upon the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Law Minister and other members on the Treasury Benches to consider this aspect of the matter because I feel that the Law Officers of the Government should devote their full time and attention to Government matters only. First of all, confidential communications go from the Law Department to the Government Pleaders and other Law Officers and if they are allowed to appear for private parties in Motor Vehicles and other matters in which the interests of the Government are involved, there is every likelihood of interests of the Government being affected. I would request the Government to see that these posts are made salaried posts, without any day fees and without the privilege of appearing for private parties. Otherwise, it becomes a racket which is not conducive to the healthy functioning of the profession. As I said already, confidential communications between the department and these officers are likely to be disclosed to persons who may have interests adverse to the Government. I request the Government to consider this aspect of the matter.

Then, Sir, I refer to Grant No. 20—Fisheries. I must frankly say that to appeared in one of these matters and that is why I am referring to this. I was briefed in the last minute to appear in one of those matters. The Government have been giving boats to Boatmen Federation for the purpose of fishing prawns which is an essential foreign exchange earner.

(பிற்பகல் 6-00)

Sir, there have been clashes in some places like Tuticorin and other places, which are pending in Court. I am not referring to that now. Items (x) to (xiii) at page 37 of the Detailed Supplementary Estimates refer to Government having sanctioned additional staff for construction of 43½ feet boats and the additional amount required is Rs. 2,75,000. Item (xi) refers to the cost of diesel engines and construction of boats. Then, Government have also sanctioned an expenditure of Rs. 5,50,000 for allotment of 10 boats to persons who own catamarans and country boats in Tiruchendur taluk. But, Sir, I would suggest that all clashes are avoided. I would ask the Government to provide these catamaran people also with boats so that there is no clash over it. Recently,

[Thiru G. Vasantha Paḷ]

[1974 மார்ச் 27]

there was one between them and other boat-owners. So, once the Government give these boats to persons, no amount of executive pressure or order should come to say that these boats should not be operated. Of course, it is a matter before the Court and I do not want to refer to that. But in these cases, Government are the seller or vendor of these boats and if the matter comes to Court, Government should not favour either of the parties. My only request in this matter is that justice be done to both parties and catamaran owners also be given boats. Let them also organise themselves and do deep-sea fishing. But we should not in the national interest, restrict these boat-owners from going beyond ten miles, because catamarans can never go beyond such distances. These boat-owners have to go beyond ten miles to get a haul of prawns. Our territorial waters is only 12 miles. If we do not allow these boat-owners what happens is that persons belonging to Kerala or even foreign countries beyond the territorial waters will fish in these waters and deprive us of valuable foreign exchange. I am bringing this to the notice of the Hon. the Chief Minister, because I am sure, if he considers this aspect of the matter, he will see that this sort of clashes are avoided so that both parties may operate and both parties may be furnished with boats and everybody may be given the facilities, because we should not lose foreign exchange and prawn is an essential foreign exchange earner for our country. If we do not allow our boat-owners to fish in these waters, it is like asking our own people not to earn foreign exchange, while every person belonging to a foreign country will come and fish beyond 12 miles and take away all the prawns in these waters.

Sir, this happened in Kerala. Kerala people are coming and fishing opposite the Tuticorin coast. There are people from other parts also coming and fishing and there are foreign ships coming in these waters. Because prawn is a great foreign exchange earner I request the Hon. the Chief Minister to look in to this aspect.

Sir, then there is another matter of very vital importance, which I want to bring to the notice of this House. The President gives sanction to enactments passed by this Legislature—passed by the Assembly and the Council put together, the Tamil Nadu Legislature. When the President gives his assent, very often, they come

1974 மார்ச் 27]

[Thiru G. Vasantha Pai]

with a letter from the Government Department containing several instructions that several provisions of the Bill are circulated to the and contrary to that. But when papers are circulated to the Members of this House, we find only "Received the assent of the President on such and such a date". We, as Members of the House, and the public also are entitled to know where the President has withheld his consent and what caution he has given to the Legislature or the Government—that this Bill is defective in some particular or other. I am mentioning this because, a few days back, I, as a spectator, observed in Court that such an assent was being read, and I also understand a Writ was issued to the Government Law Department to give a copy of that letter, because it is a public document under section 78 of the Evidence Act. If that were so and if Writs could be issued if it is a public document, we, the Members of this House, we who passed the Bill, we who participated in the legislative process on the floor of this House are entitled to know why or for what reason the President is withholding his consent, or having given that consent, what are the reservations he is making in granting that consent. I request the Hon. the Chief Minister to direct the Departments concerned to give us the benefit of knowing these consents as well as the qualified consents that have been given in respect of each Bill. Let them be circulated to all the Members of the House, because Members of this House as well as those of the Legislative Assembly are entitled to know the President's version of the matter. Sir, with these few words, I thank you for the opportunity that has been given me.

Sir, one word more which I may mention, in passing. That is about the Public Health Department. There has been some controversy which, unfortunately, I want to bring to notice, even though I do not find the Hon. the Minister for Public Health here. The Medical College is centering round one Director of Physiology—I do not want to mention his name. There was a strike and in spite of it, students go on agitating that that Professor of Physiology is taking private vengeance against them and demoting them and not passing them. I know that Professors who had to appear for the M.D. also went over to other Universities, appeared there for M.D. and passed in Physiology. But, so far as this Professor is concerned, he seems to take pleasure in staying on in the post enjoying some privileges because of the high

[Thiru G. Vasantha Pai]

[1974 மார்ச் 27]

connection and he is returning to move out of the place. I request the Treasury Benches to transfer him to some other College. The recent strick and the big placards that were put up against this gentleman do not bear good testimony to the way in which the Medical College Physiology Department is run.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவரவர்களே, நமது அருமை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் 1973-74 ஆம் ஆண்டுக்குரிய இறுதி துணைச் செலவு அறிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதிலே நான் மகிழ்கின்றேன். இந்த அறிக்கையை மூஸ்லிம் லீக் கட்சியின் சார்பில் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கின்றேன்.

தமிழகத்திலே இன்று நிலவும் இரண்டு விரும்பத் தகாத நிலைகளை வேதனை யுடன் நான் குறிப்பிட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். குறிப்பாக வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு ஜில்லாக்களில் குழந்தைகளைக் கடத்திச் செல்லுகிறார்கள். அதன் காரணமாக குழந்தைகளுடைய பெற்றோர்கள் பரவலாக பீதியடைந் திருக்கிறார்கள் என்று என்னிடத்தில் தகவல்கள் பலர் கொண்டுார்கள். மந்திர சக்தி, 'மெஸ்மெரிசம்' என்று சொல்கிறார்களே அந்த சக்தியைக் கொண்டு 7, 8, 9 வயதுள்ள சிறுவர்களை, சிறுமியர்களை, சுய உணர்வு இழக்கக்கூடிய நிலையில், நடமாடுகின்ற அதே நிலையில் சிந்தனா சக்தியை இழக்கக்கூடிய நிலையை உருவாக்கி, 8, 10 குழந்தைகளைச் சேர்த்து ஒருவர் இழுத்துக்கொண்டு போகிறார் என்றும், அவர்களைக் கடத்திக்கொண்டு ஆந்திரப் பிரதேசத்திற்குப் போகிறார்கள் என்றும், அழகான குழந்தைகளாக இருந்தால், குழந்தைகள் இல்லாத பெற்றோர்களுக்கு விற்றுவிடுகிறார்கள் என்றும், அழகில்லாத குழந்தை களை அங்கலினர்களாக ஆக்கி பிச்சை எடுக்கும் தொழிலில் ஈடுபடுத்துகின் றார்கள் என்றும் பெற்றோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இத்தகைய கடத்தல் காரர்களை ஒரு சிலர் கையும், களவுமாகப் பிடித்து போலீஸ் துறையினிடத்தில் ஒப்புவித்ததாகவும், ஆனால் சரிவச நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்றும், இதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இனிமேல் இந்த மாதிரி பிடித்துக் கொடுத்தால், அவர்கள் பேரில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் அரசிற்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றும் என்னிடத் தில் வந்து சிலர் சொல்லிக்கொண்டதால், நான் இதனை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, என்னுடைய கட்சியின் செயலாளர் திரு. சி. எச். முகம்மது கோயா அவர்கள் உத்தரப் பிரதேசத்தில் தேர்தல் சமயத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தபோது ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது. இரவு

1974 மார்ச் 27]

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

8 மணி சுமாருக்கு ஒரு ஊரிலிருந்து மற்றொரு ஊருக்குக் கூட்டத்தில் பேசுவதற்குச் சென்றுகொண்டிருந்தார்கள். அப்போது போலீஸ் துறையினர் தடுத்து நிறுத்திவிட்டார்கள். இந்தப் பகுதி சம்பல் ஏரியா. சம்பல் ஏரியா கொள்ளையர்கள் நடமாடும் பிரதேசம். அபாயகரமான பிரதேசம். இரவு நேரங்களில் அங்கு யாரும் செல்ல முடியாது, செல்லக்கூடாது. இரவு 7 மணியிலிருந்து விடியற்காலை வரை போகக்கூடாது; பகலில் போகலாம். இப்போது போக அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று தடுத்தார்களாம். அப்போது அவருடன் மற்றொரு எம்.பி. இருந்தார். எங்களிடம் ரிவால்வர் இருக்கிறது. அதனால் பயப்பட வேண்டியதில்லை; எங்களை அனுமதியுங்கள் என்று சொன்னாராம். அதைக் கேட்டு காவல் துறையினர் சிரித்துவிட்டு, வரக்கூடிய கொள்ளைக் காரர்கள் மெஷின் கன்களுடன் வருகிறார்கள்; அந்த நிலையில் உங்களுடைய ரிவால்வர் ஒன்றும் செய்ய முடியாது; நீங்கள் போகக்கூடாது என்றார்களாம். நாங்கள் போய்த்தான் ஆக வேண்டுமென்று அவர்கள் வற்புறுத்திய பிறகு, போலீஸ் துறையினர் 2, 3 லாரிகள் நிறைய காவலர்களை வைத்து இவர்களுக்கு செக்யூரிடியாக அனுப்பி, 10, 15 மைல் தொலைவுக்கு பாராவாக வந்து விட்டுச் சென்றார்களாம். இந்தியா மகத்தான முன்னேற்றம் அடைந்த நிலையிலும் சில மாநிலங்களில் இத்தகைய பயங்கரங்கள் இன்றைக்கும் நிலவுகின்றன. ஆனால் அத்தகைய நிலை தமிழகத்தில் இல்லை. அதற்காகத் தமிழக அரசுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, பாராட்டவும் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் பத்திரிகையில் வராத 2, 3 சம்பவங்கள் என்

(பிற்பகல் 6-10)

காதுக்கு வந்தன. மதுரை-பெங்களூர் ரோடிலே போகக்கூடிய லாரிகளை கொள்ளைக்காரர்கள் கூட்டமாகச் சேர்ந்துகொண்டு கொள்ளையடிக்கிறார்கள்; லாரிக்காரர்கள் போக பயப்படுகிறார்கள்; போலீசிலே தகவல்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றும் இரண்டு, மூன்று நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றனவென்றும் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இது பரவலாக உரு எடுக்காததற்கு முன்பு தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, கணிசமான போலீசாரை அனுப்பி..... (குறுக்கீடு) என்னிடம் சொன்னது அப்படி. கிருஷ்ணகிரி வட்டாரத்தில் அப்படி நடந்திருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன். 4, 5 முறைகள் லாரிகள் கொள்ளையடிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதை ஆரம்பத்திலேயே நசுக்க வேண்டுமென்பதற்காக, அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மதுரையிலிருந்து மணப்பாறை வரை ஒரே ரோடித்தான் வர வேண்டும். அங்கிருந்து குளித்தலை வந்து, ஈரோட்டுக்குப் போய் போக வேண்டும். வேறு வழியில்லை.

[1974 மார்ச் 27]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மதுரை-பெங்களூர் ரோடென்று அர்த்த மில்லாமல் சொல்கிறீர்களே என்று கேட்டேன். சேலத்திற்குப் பிறகு, கிருஷ்ணகிரி வட்டாரத்திலென்று சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வழி என்ன என்பதுதான் கேள்வி.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மதுரையிலிருந்து பெங்களூர் செல்லும் ரோடு என்பதுதான் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மதுரையிலிருந்து மணப்பாறை வந்து, 2 மைல் தாண்டி பிரிகின்ற ரோடில் சென்று, குளித்தலைக்குப் போக வேண்டும். அங்கிருந்து கரூர் போய், பிறகு திருச்சி போக வேண்டும். அங்கிருந்து ஈரோடு போய் பெங்களூர் போகலாம். இது தவிர வேறு வழியில்லை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : ஆக இது போன்ற சம்பவம் மீண்டும் நடக்காமல் இருக்க அரசு கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது நண்பர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள்

திரு. செ. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மதுரை-பெங்களூர் ரோடு என்பது லாரிகள் செல்லக்கூடிய ரோடு. மதுரையிலிருந்து திண்டுக்கல் வழியாக கரூர் வந்து, அங்கிருந்து நாமக்கல் வழியாகச் சேலம் சென்று, சேலத் திலிருந்து தொப்பூர் கணவாய் வழியாக பாலக்கோடு செல்லும் வழியில்தான் இந்த நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருப்பதாக இந்தத் தகவல்கள் வந்திருக்கின்றன. நாமக்கல்லில் அதிக லாரிகள் இருக்கின்ற காரணத்தால், அந்தப் பாதையிலே தான் நடந்திருப்பதாகவும், தர்மபுரி மாவட்டத்தில் நடந்திருப்பதாகவும் அடிக்கடி சொல்லுவார்கள். எனவே இந்த நிகழ்ச்சி அந்தப் பகுதியில்தான் நடந்திருக்க முடியுமென்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, சாலைக் குறிப்புகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் மிகச் சரியாகச் சொல்கிற காரணத்தால், எந்த இடத்திலே நடந்ததென்பது அவருக்குத் தெரியுமா என்பதைச் சொல்ல வேண்டுகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, எனக்கு அவகாசம் கொடுத்தால், உடனடியாக நாமக்கல்லுக்கு எழுதி விவரங்களைச் சேகரிக்கும் முயற்சியிலே ஈடுபடுகிறேன். இந்த அவைக் கூட்டத்தொடர் முடிவதற்குள்ளேயே, என்ன நடந்ததென்ற விவரங்களை நாமக்கல் யூனியனிலிருந்து பெற்றுத் தருவதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 மார்ச் 27]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவரவர்களே, திரு. வசந்த பாய் அவர்கள், சட்டசபை உறுப்பினர்களுடைய சம்பளம் இன்கம்-டாக்ஸ் சிக்கல் நிறைந்ததாக இருக்கிறதென்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் டெல்லிக்குச் சென்று கொண்டிருந்த சமயம், மத்தியப் பிரதேச சட்டசபை உறுப்பினர் ஒருவர் என்னுடன் விவாதித்துக்கொண்டு வந்தார். அவரிடத்தில் நான் சம்பளத்தைப் பொறுத்து ஒரு கேள்வி கேட்டேன். எங்கள் மாநிலத்தில் எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு 600 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறார்களென்று அவர் சொன்னார். 'எப்படி ஐயா, பார்லிமென்ட் உறுப்பினர்களுக்கே 500 ரூபாய்தானே தருகிறார்கள்; உங்களுக்கு எப்படி 600 ரூபாய் தருகிறார்கள்?' என்று கேட்டேன். சம்பளம் 400 ரூபாய்; 'கான்ஸ்டிடியன்ஸி அலவன்ஸ்'—சுற்றிப்—பார்ப்பதற்கு 200 ரூபாய் என்று சொன்னார். மேலும் எங்கள் மாநிலம் உத்தரப் பிரதேசத்தை விட இரண்டு மடங்கு பெரியது என்றும் சொன்னார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முஸ்லீம் லீக் கட்சித் தலைவர் போன்ற பொது மக்களுக்காகப் பாடுபடுகின்றவர்கள், இன்னொரு மாநிலத்திற்குப் போகின்றபோது, அந்த மாநிலத்தினுடைய வளம் எப்படி இருக்கிறது; மக்களுடைய வாழ்க்கை எப்படி இருக்கிறதென்பவைகளை யெல்லாம் கேட்காமல், எம்.எல்.ஏ.க்களுடைய சம்பளம் என்ன; எம்.எல்.சி.க்களுடைய சம்பளம் என்ன என்று கேட்பது உள்ளபடி வருந்தத்தக்கது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: வளங்களையும் நாங்கள் விசாரிக்கிறோம். எல்லாவற்றையும் விசாரிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எனவே எல்லாவற்றையும் விசாரிக்கும்போது, இதையும் தெரிந்துகொண்டேன். மத்தியப் பிரதேசத்தில் சம்பளம் கூட இருக்கிறது; அதனால் இங்கேயும் கூடக் கொடுங்கள் ஏன்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. என்னைப் பொறுத்தமட்டில், நான் பேரவையின் சார்பில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினன். எனக்கு வாக்களித்த வாக்காளர்கள் சார்பிலே ஒரே ஒரு முறைதான் இதற்கு முன் பேசியிருக்கிறேன். சம்பளம் கேட்கவில்லை; அலவன்ஸ் கேட்கவில்லை. ரயில் பாஸ் கொடுங்கள் என்று கேட்டேன். இன்றைக்கும் அதேதான். சம்பளம் வேண்டாம்; அலவன்ஸ் கூடுதல் வேண்டாம்; ரயில் பாஸ் கொடுங்கள் என்று மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உருது பேசும் தக்கணி முஸ்லீம்கள் பேக்வார்ட் கிளாஸ் என்று சொல்லப்பட்டு, அறிக்கையும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய நன்றியை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அறிவிப்பு வந்த பிறகு, தாசில்தாரிடம் சென்று, தக்கணி முஸ்லீம்கள் சர்ட்டிபிகேட் கேட்டால், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. புத்தகம் கொண்டு வந்து காட்டினால்தான்

[1974 மார்ச் 27 [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

கொடுப்போமென்று சொல்கிறார்கள். முன்னால் தக்கணி முஸ்லீம்களுக்கு இந்தச் சலுகை இல்லாதிருந்தால், எஸ்.எஸ்.எல்.சி. புத்தகத்தில் எழுதவில்லை. எனவே கொடுத்த சலுகையைப் பெற முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அதனால் ஒரு விசேஷ அறிக்கை வெளியிட்டு, அந்த சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிருஷ்ணகிரியில் இருக்கக்கூடிய அரசாங்கக் கல்லூரியிலே உருது படிக்கக் கூடிய மாணவர்கள் 50 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உருது பயில்வதற்காக வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று 4, 5 ஆண்டுகளாக ஒரு கோரிக்கையைச் சொல்லி வருகிறோம். இதை அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எல். பலராமன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இறுதித் துணை மதிப்பீட்டின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில், பெரிய பிரச்சினை யாக—உயிர்ப் பிரச்சினை என்று கூடச் சொல்லலாம்—உணவு இருக்கிறதென்பதை மாண்புமிகு முதல்வரவர்களும் உணர்ந்திருப்பார்களென்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு எல்லாப் பொருளாதாரத்திற்குமே உறுதுணையாக இருக்கக் கூடியது விவசாயம். அந்த விவசாயிகள் நம்பியிருக்கக்கூடிய மின்சாரத்திற்கு இன்றைக்குப் பெரும் இடர்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில், மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய பம்புசெட்டுகளிலே பெருவாரியான பம்புசெட்டுகள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில்தான் இருக்கின்றன. அங்குள்ள பம்புசெட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வருகிறதாவென்று பார்த்தால், இல்லை. இதனால் அந்த மாவட்ட விவசாயிகள் பெருவாரியாகப் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதை இந்த அவைக்கும், மாண்புமிகு முதல்வரவர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் அதை நிவர்த்திக்க என்ன வழியென்று பரிசீலிக்க வேண்டுமென்றும் பணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6 மணி நேரம் மின்சாரம் வழங்குவதாக மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் இந்த அவையில் கூறினார்கள். எனினும், அங்கே பகலில் 3 மணி நேரம்தான் மின்சாரம் வருகிறது. திடீரென்று ஒப்பியூஸ் போய்விட்டால், 3 மணி நேரத்திலும் 1 மணி நேரம் போய்விடுகிறது. அந்த உதவியாளர்களைத் தேடி அலைவதிலும், அவர்களை அழைத்து வந்து மீண்டும் ஒப்பியூஸ் போடுவதிலும் 1 மணி நேரம் போய்விடுகிறது. எனவே 1 மணி நேரம் அல்லது 2 மணி நேரம்தான் மின்சாரம் வருகிறது. இதனால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பெருவாரியான நிலங்கள் சானியாக்கப்பட்டு, விவசாயம் அவல நிலையில் இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரவு நேரங்களில் எந்த நேரத்தில் மின்சாரம்

1974 மார்ச் 27]

[திரு. எல். பலராமன்]

வழங்கப்படும் என்பது உறுதியாக இல்லாததால், இரவு நேரங்களில் வயல்களில் காத்திருக்க வேண்டிய பரிதாபகரமான சூழ்நிலை இருப்பதை உணர்ந்து, அதைப் போக்குவதற்கான வழி முறைகளை வகுத்து, ஒழுங்கான முறையில், சிரிய முறையில் மின்சாரத்தை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனால் 'டெயில்-என்ட்' என்று சொல்லப்படும் கடைசி பம்பு செட்டுகள் தீயக்கூடிய நிலையும் அங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் சரியான வோல்டேஜ் வராததுதான். அதனால் விவசாயிகளுக்குப் பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மின்சார இணைப்புகள், பம்புசெட்டுகள் ஆகியவற்றை மீண்டும் பழுது பார்ப்பதற்கு 1,000 ரூபாய், 1,500 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலை இருப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

'டொமெஸ்டிக் சர்வீஸ்' என்று கூறக்கூடிய வீட்டு இணைப்புகளுக்கு 150 யூனிட் வரை சலுகை தந்திருக்கிறார்கள். பகலில் சிலிமாக் காட்சிகள் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காலைக் காட்சியும் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு இடத்திலும் 3 காட்சிகள் நடக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. எனவே இவற்றையெல்லாம் தவிர்த்து, விவசாயத்திற்கு அதிக மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும். பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளின் அவல நிலையைப் போக்குவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் பணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 6-20)

எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், அரக்கோணம் தாலுகாவில் கூட ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் ரயிலை நிறுத்துவது, பஸ்களை நிறுத்துவது போன்ற செயல்களில் ஈடுபட்டிருப்பதை அரசு உணரும் என்று நான் கருதுகின்றேன். விவசாயிகள் தங்களுடைய பிள்ளைகளைப் பறிகொடுத்தாலும் கொடுப்பார்களே தவிர, தங்களுடைய பயிரைப் பறிகொடுக்கமாட்டார்கள். அத்தகைய உணர்வுடைய விவசாயிகளின் கொந்தளிப்பைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு ரூ. 10 அதிகம் கொடுத்ததில் ரூ. 6 கோடி செலவு அதிகமாகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு தன்னுடைய ஊழியர்களுக்கு அதிகம் கொடுத்ததால், மாநில அரசும் அதைத் தழுவிக்கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் நகராட்சிகளும் அந்த அளவு உயர்த்துவதால் நகராட்சிகளின் நிர்வாகமே சீர்கெடக்கூடிய நிலைமை இருப்பதை நாம் பரிசீலிக்க வேண்டும். நிதி வசதி குறைவாக உள்ள நகராட்சிகள் அதிகமாக நம் மாநிலத்தில் இருக்கின்றன. எனவே அவற்றுக்கு

[திரு. எல். பலராமன்]

[1974 மார்ச் 27]

அம்மாதிரி அதிகம் கொடுக்க வாய்ப்பளிக்க நிதி வழங்குவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்கார் ஏற்றி யிருப்பதால், மாநில அரசு ஏற்றவேண்டியிருக்கிறது, ஆகவே மத்திய அரசு பண உதவி தர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அது போலவே நகராட்சி களுக்கும் மாநில அரசு மானியம் கொடுக்க முன்வந்தால், மத்திய அரசிடம் கேட்பதற்குக்கூட ஒரு முன்மாதிரியாக இருக்கும். ஆகவே இதை நமது அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசு ஊழியர்களுக்கு அதிகம் செலவழித்தாலும், அவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றுகிறார்களா என்று பார்த்தால், இல்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மேல்மட்டத்திலே இருக்கிற அதிகாரிகள்தான் நாம் அதிகமாக நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் தவிர, கீழ்மட்டத்தில் அடித்தளத்தில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களை நாம் நியமிப்பதில்லை. மேல்மட்டத்திலே அதிகம் சம்பளம் வாங்கக்கூடிய ஒன்றிரண்டு அதிகாரிகளால்தான் அதிகமான செலவு ஏற்படுகிறது. அதை விட்டுவிட்டு, கீழ்மட்டத்திலே வேலை செய்யக்கூடிய வர்களை அதிகமாக நியமித்தால், வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் போகும், அதே நேரத்தில் வேலையும் சீக்கிரம் நடக்கும். ஆகவே இதை இந்த அரசு பரிசீலித்து கீழ்மட்டத்திலே பணிபுரியக்கூடியவர்களை அதிகமாக நியமிக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நாம் நம்முடைய வருவாயில் மிக அதிகமான பகுதியை குறைந்த விகிதா சாரமே உள்ள அரசு ஊழியர்களுக்குக் கருணையோடு செலவழிக்கிறோம், ஆனால் வரி கொடுக்கக்கூடிய மக்களுக்கு நாம் மிக மிகக் குறைவாகத்தான் செலவிடு கிறோம் என்பதை அரசு எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அரசு ஊழியர்கள் கோரிக்கை விடுக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்கள் ஊதியத்தை உயர்த்திக் கொண்டே போவது, சோஷலிச சமுதாயம் அமைக்கிறோம் என்று சொல்கிற அரசுக்கு நல்லதா என்பதை நான் இந்த மன்றத்தின் சார்பாக முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு வேளாண்மை மானியத்திற்கு 1.60 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக் கின்றார்கள். மற்ற மூலதனங்களைக் காட்டிலும் இதற்கு மேலும் * அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டுமென்று நாம் கூறிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கென வரக் கூடிய மானியத்தில் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று விட்டாலும், வேளாண்மை மானியத்தில் கரும்புத் தீர்வை நிதிக்கு மாற்ற 1.09 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி யிருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்வை கரும்பு உற்பத்தியாளர் மூலம், சர்க்கரை ஆலை மூலம் சாலை வசதி, மற்ற சில காரியங்கள் ஆகியவற்றுக்கு என ஒதுக்கப் படுகிறது. ஆனால் இது ஆண்டுதோறும் செலவழிக்கப்படுவதில்லை. இந்தப்

1974 மார்ச் 27]

[திரு. எல். பலராமன்]

பணம் சாலைகளுக்காகச் செலவழிக்கப்படுவதில்லை. அதற்கென நியமிக்கப் பட்ட பொறியாளர் நியமனத்திற்குச் செலவாகிறது. அந்தப் பணத்தை எந்தெந்தப் பகுதிக்குச் செலவழித்தால், நலமாக இருக்கும் என்று பார்த்துச் செயல்பட வேண்டும். வேண்டிய பகுதி, வேண்டாத பகுதி என்று பார்த்துச் செலவிடக்கூடாது. எங்கள் மாவட்டத்தில் ஆம்பூர் சர்க்கரை ஆலைக்கு என்று இருந்த சாலைகள் சீரமைக்க பரிந்துரை செய்யப்பட்டும், அவை நிறைவேற்றப் படவில்லை. ஆகவே அந்தப் பணத்தை ஒழுங்காகச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் ஐந்து ஏக்கராவுக்குக் குறைவான அளவு நிலங்களுக்கு நிலவரியை ரத்து செய்திருக்கிறோம் என்று கூறினாலும், உள்ளாட்சித் துறை அதிக நிலவரி விதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இருந்தாலும், அதற்கென ஈட்டு மானியம் எல்லாம் வழங்குகிறோம் என்று கூறினாலும், ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு நிதிவசதி குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு அதிகமான நிதியை வழங்க வேண்டுமென்று நான் பணிந்து கேட்டுக் கொள்கிறேன்

ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஆரம்பக் கல்விக்கென்று 4.6 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க ஒதுக்கியிருக்கின்றோம். ஆரம்பக் கல்விதான் முக்கியமான கல்வி, கல்லூரிக் கல்வி முக்கியமல்ல என்பதை உணர்ந்து அரசு செயல்பட வேண்டும். இன்றைக்கு ஊராட்சி மன்றப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு கட்டிடங்கள் இல்லாத அவல நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நிலையைத் தவிர்க்கும்படி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் மாவட்டத்தில் பல கிராமங்களிலே சுடுகாடு போன்றவைகளையெல்லாம்கூட தனிப்பட்ட நபர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கக்கூடிய நிலையைப் பார்க்கிறோம். குறிப்பாகக் கூற வேண்டுமென்றால், மாதனூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் பாலூர் என்ற கிராமத்திலும், வேலூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் பள்ளிக்கொண்டா என்ற கிராமத்திலும், இதுவரையில் பிணங்களைப் புதைத்துக்கொண்டிருந்த இடத்தை தனிப்பட்ட நபர்களுக்குப் பட்டா செய்து, அந்த நிலத்தில் பயிர் செய்கின்ற நிலையைப் பார்க்கலாம். இதைக் காணும்போது, இந்த நாட்டிலே பிணத்தைக்கூட புதைக்க இடமில்லையோ என்ற கேள்வி எழும். இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், குடிதண்ணீர் வாரியம் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது மேல்நிலைத் தண்ணீர்த் தொட்டிகளுக்காக அரசாங்கம் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நிதி ஒதுக்குவது கிடையாது. இந்த

[திரு. எல். பலராமன்]

[1974 மார்ச் 27]

வாரியத்தின் மூலம்தான் செலவழிக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இருப்பதால், இந்த வாரியம் 'இன்வெஸ்டிகேஷன் ஃபீஸ்' என்று உத்தேச மதிப்பீடுகளைப் போடுவதற்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைக் கோருகிறது. எனவே சிறு சிறு பஞ்சாயத்துகளெல்லாம் இத்தகைய திட்டத்தினால் பயன்பெற முடியாத நிலை இருக்கிறது. அவற்றுக்கு அதிகப் பணம் இல்லை. ஆகவே இந்த இன்வெஸ்டிகேஷன் பீசைச் செலவழிக்க அரசாங்கம் உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்தால்தான் நல்லது. இப்பொழுது கிராமப் புறங்களிலே அரிஜன மக்களுக்கு வீடு கட்டித்தர ஒரு வாரியம் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் உள்ள ஏழை மக்களுக்கும், பின் தங்கிய மக்களுக்கும் வீடு கட்டித் தருவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொண்டு, நான் பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி விடை பெறுகிறேன்.

* திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் இந்த அவையில் மாண்புமிகு நிதியமைச்சரான முதலமைச்சர் அவர்கள் துணை மானிய அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து ஆற்றிய உரையில் மத்திய அரசின் ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டத்தின்கீழ் நாம் அதிக அளவுத் தொகையை இவ்வாண்டு ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் சில நாட்களுக்கு முன்னால் செய்தித்தாட்களில் பார்த்தேன். மக்கள் சபையில் அமைச்சர் ஒருவர் பதில் கூறுகின்றபோது, மத்திய அரசு இந்த ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கும் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கிய தொகை 1973-74-ஆம் ஆண்டுக்கு 80.61 கோடி ரூபாய் ஆகும், அதில் மாநிலம்

(பிற்பகல் 6.30)

களில் 1974-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி இறுதி வரையில் அதைப் பயன்படுத்திச் செலவழித்திருப்பது 20 கோடி ரூபாய் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். உத்தரப் பிரதேசம் 42,466 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்திருப்பதாகவும், மேற்கு வங்கம் 33,640 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்திருப்பதாகவும், மராட்டியம் 26,000 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்திருப்பதாகவும், தமிழ்நாடு 14,640 பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்திருப்பதாகவும் அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்க விரும்புவது, தமிழ்நாட்டிலே வேலைவாய்ப்பு அதிகமாக இருக்கும் நிலையில், அதாவது அதிக அளவிற்கு நிதியினை ஒதுக்கப் படுவதாக உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கும்போது, பிப்ரவரி மாதம் வரையில் 14,640 பேருக்கு மட்டும் ஏன் அந்த வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது? ஏன் இன்னும் கூடுதலான அளவிற்குப் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கக்கூடாது என்பதுதான்.

1974 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, முதலில் இந்த ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு என்பது அகில இந்திய அடிப்படையில் உள்ள ஒரு திட்டம் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. 'ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு, மத்திய அரசின் உதவி' என்று சொல்லும்போது தமிழ் நாட்டிலே உள்ள ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு என்று தயவுசெய்து எண்ணிவிடக் கூடாது. அப்படி எண்ணித்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகின்றார் என்று நினைக்கிறேன். மேற்கு வங்கத்திலே 33 ஆயிரம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு, மராட்டிரத்தில் 26 ஆயிரம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு, உத்தரப் பிரதேசத்தில் 42 ஆயிரம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு, ஆனால் தமிழகத்தில் 14 ஆயிரம் பேருக்குத்தான் என்று கேட்கும்போது, உத்தரப் பிரதேசத்தில் உள்ள மக்கள் தொகையையும் தமிழகத்தின் மக்கள் தொகையையும் நாம் சற்று கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டாவது, இதிலுள்ள சங்கடமே, மத்திய அரசு உதவி என்ற பெயரால் முதலில் ஒரு திட்டத்தினை ஆரம்பித்து விடுகின்றார்கள். பிறகு மாநில அரசினைக் கொண்டு அந்தத் திட்டத்தினைத் தொடங்கச் சொல்லுகின்றார்கள். தொடங்கிய பிறகு அதை நடுவாந்திரத்திலே விட்டுவிடுகின்றார்கள். இங்கே நாம் தொடங்குகிறோம், முதலாண்டிலே அவர்கள் கொடுக்கும் ஐந்து அல்லது ஆறு கோடி ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு, ஆனால் அடுத்து வரும் ஆண்டுகளுக்கு அந்தத் திட்டத்திற்கு என ஒன்றும் கொடுக்காமல், ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கான செலவிற்கு நாமே பணம் செலவழிக்கும் அளவிற்கு நம்மை விட்டுவிடுகின்றார்கள். பிறகு அவர்கள் அடியோடு ஒதுங்கிக்கொள்ளுகின்றார்கள். தொடர்ந்து அந்த நிதி உதவியினை அவர்கள் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் அதற்கு மத்திய அரசு இணங்கவில்லை. இப்படித்தான் அரசினங்களுக்காக உதவி செய்வது என்று ஒரு திட்டத்தினை ஆரம்பத்தில் தொடங்கிவிட்டு, இப்போது மாநில அரசே முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதைப் போலவே பின் தங்கிய ஒரு சாராருக்காக உதவி செய்வதாக ஒரு திட்டத்தினைத் தொடங்கிவிட்டு, பிறகு அதிலும் முழுப் பொறுப்பினை மாநில அரசே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அதைப் போலவே ஐந்து லட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு என்று மத்திய அரசு ஒரு திட்டத்தை ஆரம்பித்தாலும், தொடர்ந்து அதை மாநில அரசே செயலாற்ற வேண்டியிருக்கின்றது. அதற்கு மாநில அரசின் நிதி நிலை பற்றாக்குறையாக இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : தலைவரவர்களே, எல்லா மாநிலங்களுக்காகவும் அந்தத் தொகையை ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், எல்லா மாநிலங்களிலே பிப்ரவரி வரையில் ரூ. 20 கோடிக்கு மேலே செலவு செய்யாமலிருக்கும்போது, நமது

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

[1974 மார்ச் 27]

மாநிலத்தில் அந்தத் தொகையில் ஏன் கூடுதலாகப் பெற்றிருக்கக் கூடாது என்று தான் குறிப்பிட்டேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அதிலுள்ள சங்கடங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒரு வேளை இந்த ஆண்டு இந்த நிலைமை என்றாலும், பின்னால் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கு முயற்சிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது, ஆறு கோடி ரூபாய் அல்லது பத்து கோடி ரூபாய் என்று வாங்கி ஒரு இருபதாயிரம் பேருக்கோ அல்லது ஒரு லட்சம் பேருக்கோ வேலைவாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துவிடுவதாக இருந்தாலும்கூட, அடுத்த ஆண்டு அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பது யார்? அதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் நம்மை அந்தரத்தில் விட்டு விடுகின்றது. முதலாண்டுக்குப் பணம் தருகின்றது. அதை வைத்துக் கொண்டு வேலைவாய்ப்பினை ஏற்படுத்தி பலரை அதில் ஈடுபடுத்துகிறோம். பிறகு அடுத்த ஆண்டிலே மத்திய சர்க்கார் உதவுவது இல்லை.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவரவர்களே, இந்தத் துணை மானியக் கோரிக்கையில், பல்வேறு தலைப்புகளின் கீழே, கூட்டுறவுத் துறையில் பயிற்சி, மீனளத் துறையிலே, கூட்டுறவுத் துறையிலே மேலாளர் பயிற்சி, அதேபோல ஸ்தர்ன் ஸ்டர்க்கரல் என்ற தொழில் நிறுவனத்தில் பயிற்சி என்று இப்படிப் பட்ட பயிற்சிகளை அளிக்கும் திட்டத்திற்காகச் செலவழிக்கப்படுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படிப் பயிற்சி பெறுகின்றவர்களாவது மாநில தொழில் நிறுவனங்களிலே நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடிய முறையில்—இப்போதைக்கு ஒரு ஆண்டு காலப் பயிற்சி என்று இருந்தாலும்கூட—ஒரு முறை தொழில் நுணுக்கப் பயிற்சி என்றே அல்லது கூட்டுறவுத் துறையில் பயிற்சி என்றே கொடுத்த பிறகு, மத்திய அரசு கைவிட்டுவிட்டாலும், நமது மாநில அரசே அவர்களைச் சம்பந்தப்பட்ட துறையில் நிரந்தரமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று கூறிக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பினை அளித்த மாண்புமிகு தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமருகிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. முத்துசாமி: தலைவரவர்களே, 1973-74-ஆம் ஆண்டு இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளின்மீது பேசும் முறையில், அதனை நான் வரவேற்கிறேன். அதிலே சிறப்பு அம்சங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஆசிரியர்களுக்குப் பென்ஷன், போலீஸ்காரர்களுக்கு வீடு கட்டும் திட்டம் என்று பல சிறப்பான திட்டங்களை இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இவற்றையெல்லாம் வரவேற்கும் நேரத்திலே நான் ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேசிய மயமாக்கும் திட்டத்தினை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்திலே, எடுத்துக்கொள்ளப்படும் நிறுவனத்திற்காக நட்ட ஈடு கொடுக்கும்

1974 மார்ச் 27]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

நேரத்திலே, 'புக் வேல்யூ' என்ற அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சில நேரங்களிலே 'மார்டெட் வேல்யூ' என்றும் சில நேரங்களிலே 'புக் வேல்யூ' என்றும், கொடுக்கப்படும் நிலை மாறி, எந்த அடிப்படையிலும் 'புக் வேல்யூ' என்றுதான் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசினைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள சிறப்பான சலுகைகளில், ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களிலிருந்து பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் வரையில் செலக்ஷன் கிரேடு வழங்கியிருப்பதானது, குறிப்பாக பத்தாண்டு காலத்தில் என்று இருப்பதானது, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத ஒன்று என்று பெருமையாகச் சொல்லலாம். அண்டை மாநிலமான கேரளத்தில்கூட பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் செலக்ஷன் கிரேடு என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இதற்காக இந்த அரசை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதிலே இரண்டொரு குறைகள் இருந்தாலும், அவற்றை கல்விக் கொள்கைக் குறிப்பின்மீது பேசும் நேரத்தில் வேண்டுகோள் என்ற அடிப்படையில் அரசுக்கு வைக்கும்போது அவற்றைச் செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது நேரம் இல்லாத காரணத்தினால், அவற்றைப்பற்றிப் பேச விரும்பவில்லை. ஆசிரியர்கள் என்று சொல்லும்போது, சிறப்பு ஆசிரியர்களுக்கு இந்த செலக்ஷன் கிரேடு போன்ற சலுகைகள் உண்டா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்கும் நிச்சயமாக ஒதுக்கியிருப்பார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன். ஒருவேளை அறிவிப்பின்போது இது விடுபட்டுப்போயிருக்கக்கூடும், ஆனால் கல்விக் கொள்கைக் குறிப்பின் போது இதையும் சேர்த்து நிச்சயமாக அறிவிப்பார்கள் என்றே நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். உயர் நிலைப் பள்ளிகளிலே உள்ளதைத் தொழில் ஆசிரியர்கள், ஒவிய ஆசிரியர்கள் போன்ற சிறப்பாசிரியர்கள்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள், ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் போல அதே நிலையிலுள்ள சிறப்பாசிரியர்களுக்கும் அதே தேர்வு நிலை உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. செ. முத்துசாமி : அதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கும் உண்டா இல்லையா என்ற நிலை இருந்துகொண்டிருந்தது. இந்த அறிவிப்பு அவர்களுையெல்லாம் மகிழ்ச்சியுறச் செய்யும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[1974 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அதைத்தான் சொல்லிவிட்டார்களே, உண்டு, உண்டு, உண்டு என்று. பிறகு மேலே பேசுங்கள்.

திரு. செ. முத்துசாமி: அடுத்து, செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களுக்கும் 4,000 இடம் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதற்கும் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள், தமிழ் ஆசிரியர்கள் இவர்கள் விஷயத்தில் வரன்முறைப்படுத்தப் படாமல் இருந்த நிலை மாறி, இப்போது அவர்கள் ஸர்வீஸ், பணியை வரன்முறைப்படுத்தும் வகையில் உத்தரவினைப் பிறப்பித்திருக்கின்றார்கள். அதற்காக பல்லாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் சார்பிலே அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, நான் சமீபத்தில் பம்பாய் சென்றிருந்தேன். அங்கே நேரிலே பார்த்ததையும், பத்திரிகைகளிலே வந்ததையும் பார்க்கும்போது, மனம் வேதனையடைகின்றது. அங்கே செவசேனை என்ற ஒரு அமைப்பின் பெயரால் இனக் கலவரங்களைத் தூண்டிவிட்டு, தென்னிந்தியர்கள் பேரிலே, குறிப்பாக தமிழர்கள் பேரிலே பல வன்முறைகளை ஏவிவருகின்றார்கள் என்பதை இந்தியா முழுவதும் அறிந்திருக்கின்றது. பம்பாய்த் தமிழர்கள், நம்முடைய இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பல கொடுமைகளுக்குள்ளாக்கப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்காக கூட்டமாக நின்றுருந்த நேரத்திலே அவர்கள் மீது போலீஸ் சுட்டிடுக்கும் கொடுமை நிகழ்ந்திருக்கின்றது. இந்தியா நமது தாய்நாடு என்று நாம் எல்லோரும் கூறிக்கொள்ளுகிறோம் என்றாலும், பம்பாய்த் தமிழர்கள் அங்கே வாழ முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கொடுமைகளை ஏற்கெனவே அறிந்திருப்பார்கள். இருப்பினும், நமது சட்டப் பேரவை, மேலவைக் கூட்டங்கள் முடியுமுன்னதாக அதைக் கண்டிக்கும் முறையில் ஒரு கண்டனத் தீர்மானம் ஒன்றை நிறைவேற்றி, அந்த மாநில முதல்வர் அவர்களுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம், அந்த மாநிலத்திலுள்ள முதல்வர் அவர்கள் பேசியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, அங்கே நடைபெறும் அந்த நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் நியாயம் என்று சொல்லுவதைப் போல அமைத்திருக்கின்றது. எனவே அதைக் கண்டிக்கும் தீர்மானம் ஒன்றை நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதன் கொடுமைகள் பற்றி ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியர்கூட படங்களை எடுத்துப் பிரசுரித்திருக்கின்றார்கள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் எழுதியிருக்கின்றார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். எனவே இதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றேன்.

1974 மார்ச் 27]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

(பிற்பகல் 6-40)

அடுத்து, டி.இ.ஓ. இருக்கவேண்டிய இடங்களில் நீண்ட நாட்களாக 15 இடங்களுக்கு மேல் வேகன்டாக வைத்திருக்கிறார்கள். என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. சில இடங்களில் 4, 5 மாதங்களுக்கு மேலும், சில இடங்களில் 10 மாதங்களுக்கு மேலும் டி.இ.ஓ.க்கள் போஸ்ட் செய்யப்படாமல், இடங்கள் காலியாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கான காரணம் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மராட்டியத்திலா, இங்கா?

திரு. செ. முத்துசாமி: நான் சென்னைக்கு வந்து விட்டேன். தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து விட்டேன். நான் தீர்மானம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டவுடனேயே அது முடிவுற்று விட்டது. மஹாராஷ்டிராவில் உள்வா டி.இ.ஓ.க்களைப்பற்றி நான் கூற முடியாது என்று நன்கு அறிவேன். இங்குதான் 15 இடங்களுக்கு மேல் மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகள் போடப்படாமல் காலியாக விடப்பட்டிருக்கின்றன. சில இடங்களில் 6 மாதங்களுக்கு மேல் போடப்படாமல், சில இடங்களில் 10 மாதங்களுக்கு மேல் போடப்படாமல், காலியாக விடப்பட்டதன் காரணம் என்ன வென்று தெரியவில்லை. இதைக் கல்வியமைச்சரவர்கள் கருத்தில் கொண்டு, இந்த இடங்களை நிரப்ப வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஹையர் கிரேடு பி.இ.டி.களுக்கு செலக்ஷன் கிரேடு பே என்று பே கமிஷனால் ரெகமென்ட் செய்யப்படவில்லை. நீண்டகால கோரிக்கையாக கொடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் வழங்கப்படாமல் வந்திருக்கிறது. எல்லா சமுதாயத்திற்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சலுகை ஹையர் கிரேடு பி.இ.டி.க்கு வழங்கப்படாமலிருக்கிறது. இதை கல்வி அமைச்சரவர்கள் கருத்துக்குக் கொண்டுவருகிறேன். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கல்வியமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். முதலமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு எல்லாச் சலுகைகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவர்களுக்கு ஒரேயொரு சிறு குறை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஏற்கெனவே கூறியிருக்கிறேன். Medical reimbursement for the aided school teachers எல்லாச் சலுகைகளையும் வழங்கிவிட்ட நாம் இந்த ஒரு சிறு சலுகையை வழங்காமலிருப்பது நிச்சயமாக நியாயமாகாது. இந்த நியாயத்தை கல்வி பற்றிய கொள்கைக் குறிப்பில் செய்ய வேண்டும், அறிவிப்பாக வழங்க வேண்டும். சிறிய 'கமிட்மென்ட்' தான் வரும். ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்சத்திற்குள்ளேதான் வரும். இது மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சலுகை. அவர்கள் உடல் நலமற்றுப்

[திரு. செ. முத்துசாமி]

[1974 மார்ச் 27]

போகும்போது, இந்தச் சலுகையை அனுபவிக்கக்கூடிய அவசியம் வருகிறது என்பதைச் சொல்லி, இதை அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அரிஜனங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள உரிமை, அரசின் ஆணை ஊத்தங்கரை ஊராட்சி ஒன்றியத்தால் காலில் போட்டு மிதிக்கப்பட்டு தூக்கி எறியப்பட்டிருக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்கு உத்தியோகம் போடப்படுவதில் இப்படி அந்த ஆணை தூக்கி எறியப்பட்டிருக்கிறது என்பதை முதலமைச்சர் வர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். 22 உத்தியோகங்களுக்குப் போட்டார்கள். 22 உத்தியோகங்களில் அரிஜன ஆசிரியர் ஒருவரைக் கூடப் போடவில்லை. அரிஜன ஆசிரியர் அப்பீல் செய்திருக்கிறார். கலெக்டருக்கு அப்பீல் செய்திருக்கிறார். அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டிருக்கிறார். கெஞ்சியிருக்கிறார். சட்ட மன்ற உறுப்பினர் மூலம் கலெக்டர் கவனத்திற்குக் கொண்டு போயிருக்கிறார். அரசாணை போட்டிருக்கிறோம். கம்யூனிஸ் ஜி.ஓ. படி இப்படி ரொடேஷன் வரவேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஊத்தங்கரை பஞ்சாயத்து யூனியன் இந்த ரொடேஷன்படி போடவில்லை. 23 உத்தியோகங்களில் பேக்வார்டு, ஓபார்வார்டு கம்யூனிட்டி என்று இவர்களைத்தான் போட்டிருக்கிறார்களே தவிர, ஒரு அரிஜன ஆசிரியர் கூட நியமிக்கப்படவில்லை என்பதை முதலமைச்சர் வர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். உடனடியாக முதலமைச்சர் வர்கள் நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த அரிஜன ஆசிரியருக்கு வேலை கொடுக்க, சட்ட ரீதியாக உள்ள சலுகைகளை வழங்க, முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய சொந்த ஊர், நான் குடியிருக்கும் ஊர், சேந்தமங்கலத்தில் குடிநீர்த் திட்டம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு, எஸ்டிமேட் எல்லாம் போட்டு, பணம் போட்டு, இன்வெஸ்டிகேஷன் செய்து விட்டார்கள். ஏதோ மெஷின் வரவில்லை, சான்றிதழ் தரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எல்லா நிதியும் சாங்க்ஷன் ஆகிவிட்டது. ஆனால் நிறைவேற்றப்படாமல் நீண்டகாலமாக அப்படியே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கே தண்ணீர் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அது மேஜர் பஞ்சாயத்து. அங்கே உடனடியாக தண்ணீர் திட்டம் வர ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலத்தில் பாசதி பாடசாலை என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்த மேனேஜர் மகா கெட்டிக்காரர். ரிகார்ட் ஷீட் முதற்கொண்டு ஓப்ராட் செய்த அவர் மீது 154 படி ஆக்ஷன் எடுத்து சர்டிபிகேட் கேன்ஸலேஷனுக்கே 8 டி.இ.ஓ.க்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி 8 டி.இ.ஓ.க்கள் நடவடிக்கை எடுத்தும், அவர் வெளியே போகாமல் எப்படியோ சரி செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

1974 மார்ச் 27]

[திரு. செ. முத்துசாமி]

கிரூர். எனக்குப் புரியாமல் இருக்கிறது. மோசமான மானேஜர், கல்வி யமைச்சரவர்கள் தக்க நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும். அவர், ஆசிரியர்களை பள்ளியில் அறையில் சாத்திக்கொண்டு சவுக்கால் அடிக்கிறார். அவரைத் தவிர அந்தப் பள்ளியில் ஆண்களே இல்லை, பல சகோதரிகளைப் போட்டிருக்கிறார். ஒரு முறை ஒரு ஆசிரியரை சவுக்கால் அடிக்க, அவர் கல்வி அதிகாரிகளிடம் போய் அழுதிருக்கிறார். அவர்கள், அவன் முரடன், நாங்கள் என்ன செய்வது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இன்றைய தினம் இந்த நிலை அந்த நகரத்தில் நடக்கிறது. அந்த நிர்வாகி மீது கடுமையான நடவடிக்கையை எடுத்த டி.இ.ஓக்களின் குறிப்புகள் காணாமல் போகின்றன. அவர் ஆங்காங்கே அலுவலகங்களில் தனக்கு வேண்டிய ஆட்களை வைத்து காரியங்களைச் செய்து வருகிறார். அந்த மானேஜ்மென்ட் மோசம், மானேஜர் தவறு செய்கிறார் என்று எழுதியும் கூட, நடவடிக்கை மூற்றுப் பெறாமல் இருக்கிறது. இதைக் கல்வியமைச்சரவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு வேகமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, பேச அனுமதித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கை மீது அதிகமாகப் பேச வேண்டிய அவசியமில்லாமல் நமது அவையில் இன்னும் சுமார் 10 தினங்கள் வரை, பல துறைகளைப் பற்றிய விவாதத்தை நாம் நடத்த விருக்கிறோம். அவைகளையெல்லாம் விட்டு விட்டு, எவைகளின் பேரில் விவாதம் இங்கு இல்லையோ அவைபற்றி மட்டும் பேசி 5, 6 நிமிடங்களில் முடித்து விடலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

பொதுவாக, நமது மாநிலத்தில் நீதி பரிபாலனத்தில் நீதி பரிபாலனத் துறையில் கௌரவ மாஜிஸ்ட்ரேட் என்ற ஒரு முறை பல ஆண்டுகளாக வெகு நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. அதுவும் குறிப்பாக, சென்னை 14 நகரில் கௌரவ மாஜிஸ்ட்ரேட் வேலையைப் பாசாட்டாதவர்களே கிடையாது. அவ்வளவு நல்ல முறையில் நடந்துவரக் கூடிய முறையை வருகிற 1-4-1974 முதல் ரத்து செய்யப் போவதாக இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இவ்வளவு திடீரென்று நாமெல்லாம் அறியாத முறையில் எப்படி ரத்து செய்யப்படப்போகிறதோ தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். முடியுமானால் ரத்து செய்யாமல் நிறுத்தி வைப்பது நலம் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் கோரிக்கையில் பொதுப் பணித் துறையில் மதுரை மாவட்டத்தில் பெரியாறு வாய்க்கால்களை மேம்படுத்துவதற்காக பெரும் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை வரவேற்கிறேன். இப்படி பெரியாற்று வாய்க்காலை மேம்படுத்துவதன் மூலம் சுமார் 20 ஆயிரம் ஏக்கர்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 மார்ச் 27]

வரை அதிகமாக பாசனத்திற்குக் கொண்டு வர முடியும் என்று தெரிகிறது. ஏற்கெனவே, வைகை நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் திருமங்கலம் தாலுகாவில் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் என்று அனுமதித்திருந்ததை, கடைசியில் அமுலுக்குக் கொண்டுவரும்போது 10 ஆயிரம் ஏக்கர் என்று குறைத்து விட்டார்கள். இப்படி மேம்பாடு செய்வதன் மூலம் கிடைக்கக் கூடிய நீர்ப்பாசன வசதியை பழைய குற்ற பரம்பரை சட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டு, வேதனைப்பட்ட மக்களின் நலனுக்காக வேண்டி திருமங்கலம் தாலுகாவிற்குப் பயன்படும்படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த ஒரு மாதத்தில் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நெருப்பு பல இடங்களில் வைக்கப்பட்டு பெரும் பாதகத்தை அந்த மாவட்ட மக்கள் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆம்பூரில் 2, 3 தினங்களுக்கு முன்னால் நெருப்பு வைக்கப்பட்டதாக சந்தேகப்பட்டு போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்காமல், அந்த ஊர் மக்களே ஒருவரை சந்தேகப்பட்டு பிடித்து அடித்து, அந்த ஆளின் உயிரே போயிருக்கிறது. ஆகையினால் போலீஸ் துறை கொஞ்சம் விஜிலெண்டாக, உஷாராக இருந்து, இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜனங்களே சட்டத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு, இம்மாதிரிச் செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சொந்த விரோதத்தின் காரணமாக நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படக் கூடும். 10 குற்றவாளிகள் தண்டனையிலிருந்து தப்பினாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் குற்றமற்றவன் ஒரு நாளும் கஷ்டப்படக் கூடாது, தண்டிக்கப்படக் கூடாது. அரசாங்கம், குறிப்பாக போலீஸ் துறை இதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டு வருகிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மற்றொரு பெரிய பீதி, பிள்ளை பிடிப்பது என்று சொல்கிறார்கள். பல பேர்கள் சொல்கிறார்கள். இதையும் போலீசார் கவனிக்க வேண்டும். பிதியைப் போக்க வேண்டியது அரசின் கடமை மட்டுமல்ல, பொது நலத் தொண்டில் ஈடுபட்டிருக்கிற மற்ற சங்கங்களுக்கும், சட்ட சபை உறுப்பினர்களுக்கும் இதில் பங்கு உண்டு. உண்மையில் சந்தேகம் இருந்தால், இனிமேல் பிள்ளை பிடிக்கும் விஷயம் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய போக்குவரத்து நிதியிலிருந்து, நாம் அதிகமாகப் பணம் பெறவில்லை என்ற ஒரு கருத்து நிலவி வருகிறது. நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்துடன் சண்டை போட்டு போக்குவரத்து நிதியிலிருந்து அதிகப் பணம் பெற்று பல வருஷங்களாக செய்யாமல் இருக்கக் கூடிய, கம்பம் மெட்டு ரோடு, தேவாரம் மெட்டு ரோடு போன்றவற்றையெல்லாம் போட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

1974 மார்ச் 27]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

(பிற்பகல் 6-50)

அதோடு சேது சமுத்திரத் திட்டம் பற்றி எத்தனையோ முறை பேசி விட்டோம். அரசாங்கம் வற்புறுத்தி வருகிறது. முதலமைச்சர்கள் மாநாடு நடக்கப் போவதாகவும், நமது முதல்வரவர்கள் சட்டசபைக் கூட்டங்கள் முடிந்தவுடன் போவதாகவும் அறிகிறேன். அப்போது மீண்டும் ஒரு முறை சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை வற்புறுத்தி, அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கும்படி செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் அந்தத் திட்டம் நிறைவேறினால் தான், தூத்துக்குடி துறைமுகத் திட்டம் நஷ்டமில்லாமல் இயங்கும். இல்லா விட்டால் அன்னியக் கப்பல்கள் வருவது நின்று போகும். சிலோனைச் சுற்றிக் கொண்டு தூத்துக்குடிக்கு வரவேண்டிய நிலை இருக்குமாதலால், வராமல் போய்விடும். கண்டிப்பாக சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொதுப் பணித் துறையில் பணியாற்றும் இரண்டாம் நிலை ஓர்க்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கள், பெருவழித்துறையில், அதாவது பிடபிள்யூ. டி-யில் பணியாற்றும் இரண்டாம் நிலை சாலை ஆய்வாளர்களைவிட துவக்க காலம் முதற்கொண்டு, சம்பளம் குறைவாக வாங்கி வந்தனர். ஆனால் அரசு ஒரு நபர் குழு முடிவில் பொதுப் பணித் துறையில் இரண்டாம் நிலை ஓர்க்ஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு ஊதிய விகிதம் 170-5-225 என்று வைத்துள்ளது. இதிலே இரண்டாம் நிலை பெரு வழி சாலை ஆய்வாளர்களுக்கு சிறு தொகை கூட சம்பள உயர்வு கொடுக்கவில்லை என்று புகார் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய இந்த மனுவை மாண்புமிகு முதலமைச்சரிடம் சமர்ப்பிக்கிறேன். அவர்களுடைய குறை உண்மையாக இருந்தால், அதை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, துணை மானியக் கோரிக்கையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும், மற்ற கட்சித் தலைவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், கருத்துக்கள் பலவற்றை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். துணை மானியம் என்பதே, அதை அடிப்படையாக வைத்து வேறு பல பொதுப் பிரச்சினைகளைப் பேசுவதற்குத் துணையாக வருகின்ற காரணத்தால், அந்தப் பெயரைப் பெறுகிறது, அது பொருத்தமான பெயர் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

இன்று நம்முடைய நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் முழுவதுமாக ஆசிரியர்களுக்காகவே நோத்தைச் செலவிடாமல், பம்பாயில் அவதிப்படுகின்ற தென்பகுதி மக்களுக்காகவும் கொஞ்சம் பரிந்துரை செய்து பேசியது, இன்றைய விவாதத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 27]

இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு, இதைத் தொடங்கி வைத்துப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அறிவுழகன் அவர்கள் ஆசிரியர்களுக்குச் செய்யப்பட்டுள்ள நன்மைகள் பலவற்றைச் சொல்லிவிட்டு, மேலும் பல சலுகைகளை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்லி, குறிப்பாக செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் அவதிப்படுகின்ற ஆசிரியர்களைப்பற்றி எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு இந்த அரசு கடந்த 5, 6 ஆண்டுகளில் செய்துள்ள அளவற்ற நன்மைகளை எண்ணிப் பார்த்து, மேலும் அரசினுடைய நிதி ஆதாரங்களைச் சிந்தித்து, ஒரு நன்மை செய்யப்பட்டதும் நன்றி தெரிவித்துவிட்டு, அடுத்த வரியிலேயே அடுத்த கோரிக்கையை ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதிகள் வைக்காமல், கொஞ்சம் இடைவெளி தரவேண்டும் என்று நான் ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதிகளையெல்லாம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பல சலுகைகளை, குறிப்பாக தேர்வு நிலை போன்ற சலுகைகளை மாமன்றத்தில் பிரகடனப்படுத்தியதும் ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதிகள் பலரும் தங்களுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தார்கள். எனக்கும் கல்வி அமைச்சருக்கும் மாலைகளை அணிவித்தார்கள். நம்முடைய நண்பர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் மாலை அணிவிக்க வரவிட்டாலும் பத்திரிகையில் நன்றி தெரிவித்து, அதோடு முடித்து விட்டால், தன்னுடைய போர்குணம் மங்கி விட்டது என்று யாராவது கருதிவிடுவார்களோ என்ற எண்ணத்தில், அடுத்த வரியிலேயே மேலும் பல பிரச்சினைகளை எழுப்பி, கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருக்கின்ற அந்த ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று ஒரு அறிக்கையை விடுத்திருந்தார்கள். நாங்களும் ஆசிரியர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய எல்லாச் சலுகைகளையும் ஒரேயடியாகச் செய்யாமலிருப்பதற்குக் காரணம், எல்லாவற்றையும் செய்து விட்டால், பிறகு ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு வேலையே இல்லாமல் போய்விடும். ஆகவேதான் அடுக்கு அடுக்காக, படிப்படியாக இது போன்ற காரியங்களைத் தொடர்ந்து, ஆனால் இருக்கின்ற நிதி ஆதாரங்களுக்கு ஏற்ப, செய்வது என்று அரசும் குறிப்பாக நானும் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் அதுபற்றி யோசித்து, உடனடியாகச் செய்யவேண்டியவைகளை எல்லாம் ஒழுங்காக ஆசிரியர்களுடைய மனம் ஆறுதல் அடையக்கூடிய அளவுக்குச் செய்து வருகிறோம்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், மசோதாக்களில் டெல்லியில் மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டு இங்கே வருகின்ற நேரங்களில், அந்த மாறுதல்கள் எவை, எவை என்பதையெல்லாம் உறுப்பினர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். சட்ட இலாகாவைக் கலந்துகொண்டு, அப்படிச் செய்வது முறையா, சரியாக இருக்குமா, வேறு ஏதாவது சட்டச் சிக்கல் இருக்குமா என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து, அதைப்பற்றிய முடிவினைக் கூற முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

1974 மார்ச் 27]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

முஸ்லீம் லீக் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்களும், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், பிள்ளை பிடிப்பதுபற்றிச் சொன்னார்கள். ரொம்ப காலமாக, இப்படி ஒரு செய்தி வருவதும், பிறகு மின்னல் வேகத்தில் மறைந்து விடுவதும் இந்த நாட்டு வழக்கமாக இருக்கிறது. ஆவணி மாதத்தில் பிள்ளையார் பிடிப்பதைத் தவிர, வேறு மாதங்களில் யாரும் பிள்ளை பிடிப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட வதந்திகள், பிரசாரங்கள் வருகின்ற காரணத்தால், பெற்றோர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை ஜாக்கிரதையாக வைத்துக்கொள்வதற்கு இந்த வதந்திகள் உதவி செய்யும் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த அளவுக்குத்தான் நான் இந்தச் செய்திகளை நம்ப வேண்டியிருக்கிறது. ஏதோ ஒன்றிரண்டு இடங்களில் பிள்ளைகள் காணாமல் போயிருக்கலாம். அப்படிக்காணாமல் போய் விட்டதை வைத்துக்கொண்டு, யாரோ பிள்ளை பிடிப்பவர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்று. . .

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, எனக்கு அவகாசம் கொடுத்தால், என்னைக் கொண்டு வந்து காட்டமுடியும். பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு செல்லப்பட்ட பிள்ளைகள் மீண்டும் வீட்டிற்கு வந்து விட்டார்கள். பிடிபட்ட பிள்ளைகளை அழைத்துக்கொண்டு வந்து அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். அவர்கள் வந்து சொன்னதை நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நான் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்களைப் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்வது, சில விஷயங்களை மாமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று முன் கூட்டியே கருதும்போது, கூடுமானவரையில் அதற்கான ஒன்றிரண்டு ஆதாரங்களையாவது அவையில் எடுத்து வைப்பது சாலச் சிறப்புடையதாக இருக்கும். ஒவ்வொரு முறையும் பேசிய பிறகு, அதில் போதிய விவரங்களை அரசின் சார்பில் கோரும்போது, அவகாசம் கொடுத்தால் அது பற்றிச் சொல்கிறேன் என்று கூறுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. இது சாதாரண விஷயமல்ல. பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்த பெற்றோர்கள் நம்முடைய முஸ்லீம் லீக் தலைவர் அவர்களிடம் வந்து சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அந்தப் பெற்றோர்களுடைய பெயர்களையும் மறந்து விட்டு, அந்தப் பிள்ளையினுடைய பெயரையும் மறந்து விட்டு, அந்தச் சம்பவத்தையும் மறந்து விட்டு, இனிமேல் அவகாசம் பெற்று, அதற்குப் பிறகு விவரங்கள் சேகரிப்பது என்றால், அதில் நம்முடைய முஸ்லீம் லீக் தலைவர் அவர்களுக்கு அவ்வளவு அக்கறை இல்லையோ என்று நான் சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பிடிக்கப்பட்ட பிள்ளையைக் கொண்டு வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே பிள்ளை பிடிப்பவர்களுக்கும் . . .

[1974 மார்ச் 27]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : தலைவர் அவர்களே, போலீசார் மீட்டுக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள்.

திரு. எல். பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய நண்பர், திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் குறிப்பிடுவது வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஆம்பூருக்குப் பக்கத்தில் உள்ள உமராபாத் என்னும் இடத்தில் நடந்த சம்பவம் என்று கருதுகிறேன். அங்கு ஒரு முஸ்லீம் பையன் காணாமல் போனதைத்தான் குறிப்பிடுகிறார் என்று நினைக்கிறேன். அந்த நிகழ்ச்சி உண்மையானது என்பதை நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, காணாமல் போவது வேறு, பிடித்துக்கொண்டு போவது வேறு. காணாமல் போனார்கள் என்று பத்திரிகைகளில் எவ்வளவோ செய்திகள் வருகின்றன. திடீரென்று காணாமல் போய் விடுகிறார்கள். ஒரு துண்டு அறிக்கை கூட வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு ஆசிரியர் இரண்டு குழந்தைகளை அழைத்துக்கொண்டு பழநி கோவிலுக்குச் சென்று வருவதாகச் சொல்லிச் சென்றவர்கள் காணவில்லை என்று துண்டு அறிக்கை கூறுகிறது. நான் ஆசிரியர்களைக் குறை கூறுவதாகக் கருதக்கூடாது. ஒரு துண்டு அறிக்கை வந்திருக்கிறது இரண்டு பெண் குழந்தைகள், ஒரு ஆண் குழந்தை, ஆகிய மூவரையும் அழைத்துக் கொண்டு அந்தப் பள்ளிக் கூடத்தில் படித்த குழந்தைகளை அழைத்துக் கொண்ட—பழநி கோவிலுக்குச் சென்று வருவதாகச் சொன்னவர் இன்னும் திரும்பி வரவில்லை என்று அவர்களுடைய பெற்றோர்கள் ஒரு துண்டு அறிக்கையை வெளியிட்டு அதை எனக்கும் நேற்றைய தினம் அனுப்பி வைத்து, தேட நடவடிக்கைகள் எடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். உடனே காவல் துறையோடு தொடர்பு கொண்டு அதை மிக வேகமாக விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அப்படி ஏதாவது நடைபெறலாம். பிள்ளை பிடிப்பதற்கு என்றே ஒரு கூட்டம் இருப்பதாகவும், அவர்கள் தாடி வைத்திருப்பார்கள், பயங்கரமாக இருப்பார்கள், கையில் ஒரு சாக்குப் பை வைத்திருப்பார்கள் என்று இப்படியெல்லாம் பத்திரிகைகளில் செய்தி வருகிறது. நாங்கள் அப்படி வருவதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் அதனால் ஒரு பீதியான உணர்ச்சி ஏற்படாமல் இருக்க வேண்டும். அதைச் சொல்கின்ற காரணத்தினால், அறவே இது போன்ற காரியங்கள் நடைபெறவில்லை என்று நான் மறுக்கவில்லை. ஒரு சில நேரங்களில் குழந்தைகளுடைய கழுத்துக்களில் உள்ள நகை நட்டுக் களை அபகரிப்பதற்காக திருடர்கள் குழந்தைகளை இழுத்துக்கொண்டு போய்

1974 மார்ச் 27]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

விட முடியும். அப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடைபெறலாம். அதற்காக பரவலாக ஒரு நிகழ்ச்சி தமிழ் நாட்டில் நடைபெறுவதாக நாம் கற்பனை செய்து கொள்ள வேண்டியதில்லை என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 7-00)

முஸ்லீம் லீக் தலைவர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் ரெயில் பாஸ் உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது ரயில்கள் குறித்த நேரத்தில் வராத காரணத்தால், ரயில் பால் வழங்கியும் பயனில்லை. ஆகவே இப்போது இருக்கின்ற பாஸே போதுமானது என்பதை நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

நண்பர் திரு. பலராமன் அவர்கள் பேசும்போது, வட ஆற்காடு மாவட்டத் திலே மின்சாரத் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்ட வேதனையை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

Mr. CHAIRMAN : Time is extended.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்த விவசாயிகளுடைய கோரிக்கை உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட்டு, இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் விடுத்த அறிக்கைக்கு ஒப்ப, ஏற்பட்ட நெருக்கடி இன்றைக்குத் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் நெருக்கடிகள் வராமலிருப்பதற்காக முன்னெச்சரிக்கையாக நாம் விவசாயம், வீட்டு விளக்குகள், வீதி விளக்குகள் இவைகள் அன்னியில் வேறு சில நிறுவனங்களுக்கு 30 சதவிகித மின்வெட்டு அமுல் செய்வதன் மூலமாக எந்த அளவுக்குச் சமாளிக்கலாம் என்கின்ற ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கின்றோம். அதற்குப் போதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்பும் நிரம்பத் தேவை. அவர்கள் சொன்னார்கள், சினிமா காட்சிகளுக்கெல்லாம் நாம் அனுமதிக்கின்றோம்; ஆனால் தொழிற்சாலை, விவசாயம் இவைகளுக்கெல்லாம் போதுமான அளவுக்கு மின்சாரம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். நான் பலமுறை இந்த மன்றத்திலே விளக்கியிருக்கிறேன். ஒரு நாளைக்கு நம்முடைய மாநிலத்திற்குத் தேவைப்படுகின்ற மின்சாரம் கிட்டத் தட்ட 225 லட்சம் யூனிட் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 225 லட்சம் யூனிட்டில் சினிமா, வீதி விளக்கு இவைகளுக்கெல்லாம் செலவாகின்ற மின்சாரக் கணக்கு, 1 லட்சத்திலிருந்து 2 லட்சம் யூனிட் தான். 225 லட்சம் யூனிட்டில் 1 லட்சம் யூனிட்டிலிருந்து 2 லட்சம் யூனிட் செலவாவதால் பெரிதும் பாதித்துவிடாது. ஆனால் பிரசாரத்திற்கு நல்ல வகையிலே பயன்படுகிறது. சினிமா ஓடுகிறது, விவசாயத்துக்கு, பயிர் பச்சைக்கு கரெண்ட் இல்லாமல் போய்விட்டது என்று சொல்லுகிற பிரசாரத்திற்குப் பயன்பட

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 27]

லாமே தவிர, சினிமாக்களை நிறுத்திவிடுகின்ற காரணத்தினால், 3 காட்சிகளை இரண்டு காட்சிகள் வெட்டிவிட்டு ஒரு காட்சியை ஓடவிட்டாலும், அல்லது மூன்று காட்சிகளையும் நிறுத்திவிட்டாலும், அதன் மூலமாக அதிகபட்ச மின் சாரம் 1 லட்சம் யூனிட் தான் ஒரு நாளைக்குக் கிடைக்கும். ஆனால் நம்முடைய மொத்தத் தேவை ஒரு நாளைக்கு 225 லட்சம் யூனிட் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. அந்தக் கணக்கைப் பார்த்தால், இது மிக மிகச் சிறிய அளவாகும். நாம் சினிமா காட்சிகளுக்கு வெட்டுச் செய்கின்ற அளவுக்கு இன்றைக்கு மின்சார நெருக்கடி ஏற்பட்டுவிடவில்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அலுவலாளர்களுடைய ஊதியத்தைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பலராமன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நகராட்சிகளுக்கு, அங்கு பணியாற்றுகின்ற அலுவலாளர்களுக்கு, அதே போன்று ஊதியம் அளிக்கப்பட வேண்டும்; அதற்கு மாநில அரசு உதவி செய்திட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நகராட்சியில் உள்ள அலுவலாளர்களுக்கு அந்த ஊதியம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசினுடைய கொள்கையாகும். அதனால் தான் வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் கூட குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன். 35-ஆம் பக்கத்தில் அது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நகராட்சிகளுக்கு வேண்டிய நிதி உதவி செய்வதற்கான முறைகளை ஆராய்வதற்காக தனியாக ஒரு நகராட்சி நிதிநிலை ஆய்வுக் குழு (முனிசிபல் பைனான்ஸ் என்குயரி கமிட்டி) அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியினுடைய அறிக்கைகள் வெளியான பிறகு, நகராட்சியின் நிதிநிலை சங்கடங்களை ஆராய்ந்து, எந்த வகையிலே அரசு தன்னுடைய பொறுப்பை, தன்னுடைய கடமையைச் செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி யோசிக்கும் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பலராமன் சொன்னார்கள், வேண்டிய பகுதிக்குச் சாலை அமைக்கின்றார்கள், வேண்டாத பகுதிக்குச் சாலை அமைக்கவில்லை என்று. உண்மை. வேண்டிய இடத்திற்குத் தான் சாலை அமைக்க வேண்டுமே தவிர, வேண்டாத இடங்களுக்கெல்லாம் சாலை அமைக்க முடியாது. ஆகவே அதில் ஒன்றும் குற்றமில்லை என்பதையும் நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

திரு. எஸ். பலராமன் : தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் தமக்கு இருக்கக்கூடிய சாமர்த்தியத்தின் காரணமாக பிரச்சினையை திசை திருப்புகிறார்கள். நான், அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் இல்லாமல் பொதுவாக மக்களுக்குத் தேவைப்படும் இடத்திற்கு இருக்க வேண்டும் என்று கூறினேனே தவிர, வேறொன்றுமில்லை.

1974 மார்ச் 27]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: திரு. பலராமன் அவர்கள் என்னுடைய சாமர்த்தியத்தை ஒத்துக்கொண்டதற்காக நன்றி. சில பேர் அதை ஒத்துக்கொள்ளக்கூட பயப்படுகிறார்கள். இந்த நேரத்தில் அதை ஒத்துக்கொண்டதற்கு நன்றி.

நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் பேசும்போது, நான் குறிக்கிட்டுச் சொன்னேன். 5 லட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்புக் குறித்து, தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய அரசு ஒப்பளித்த தொகை 6 கோடி ரூபாய். அந்த 6 கோடி ரூபாயில் 5.59 கோடி ரூபாய் வரை நாம் செலவு செய்திருக்கின்றோம். ஆகவே அந்தத் தொகையைச் செலவு செய்யாமல் இருந்துவிடவில்லை. இருக்கின்ற சங்கடமெல்லாம், அவர்கள் சொல்லியதைப் போல வேலை வாய்ப்புக்களை அளித்துவிட்டோமேயானால், பிறகு தொடர் செலவுகளுக்குப் பணம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட வேண்டிவரும். ஆகவே நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரை, இந்த வேலை வாய்ப்புத் தன்மையிலே ஒரு புதிய நிலையை உருவாக்குகின்ற அளவுக்கு அந்தத் தொகையை தொடர் செலவுகளுக்கு மாத்திரம் பயன்படுத்துவது என்றில்லாமல், மூலதனச் செலவுகளுக்கும் பயன்படுத்துவது என்று திட்டமிட்டு, பல்வேறு வேளாண்மைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், போக்குவரத்துத் துறையினுடைய பொறியியல் சங்கங்கள், மின்வர் பண்ணைகள் போன்ற அமைப்புக்களை ஏற்படுத்துவதற்கு மத்திய உதவியைப் பயன்படுத்துவதில் நிதி நிறுவனங்களிலிருந்து பல மடங்கு கூடுதலாக உதவி பெற்று, அதை நிர்வகிக்க முடியும் என்கின்ற வகையில், நாம் அவைகளைச் செலவு செய்து வருகிறோம். எனினும் உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்தி வருகின்றோம். இந்தத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கியுள்ள தொகையை நாம் பாராட்டுகிறோம் என்றாலும், தொடர் செலவை மத்திய அரசு ஏற்காது என்கின்ற அந்த முடிவிலிருந்து மத்திய அரசு கொஞ்சம் மாற்றம் செய்து, தொடர் செலவுகளையும் கொஞ்ச நாளைக்கு ஏற்றுக் கொள்கின்ற வழி முறைகளை மத்திய அரசு செய்ய வேண்டும். இப்போது மூலதனச் செலவு, பங்குத் தொகைச் செலவு போன்ற தொடராச் செலவுகளை மத்திய அரசு ஏற்கக்கூடும் என்கின்ற ஒரு நம்பிக்கை நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை நாம் மத்திய அரசினிடத்தில் மீண்டும் வற்புறுத்தி வருகின்றோம் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கவுரவ மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் விலக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் எந்த அளவுக்கு இதை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்களோ, அதைப் போலவே கடந்த 2, 3 நாட்களாக நானும், மற்ற அமைச்சர் பெருமக்களும் கவுரவ மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளினுடைய கூட்டத்திற்கிடையில் சிக்கித் தவித்துக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 மார்ச் 27]

கொண்டிருக்கின்றோம். அதே சங்கடம் அவர்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் என்று கருதுகின்றேன். ஆனால் கவுரவ மாஜிஸ்டிரேட்டுகளை விலக்க வேண்டும் என்கின்ற முடிவு தமிழக அரசு செய்த முடிவல்ல. மத்திய சர்க்கார் அகில இந்திய ரீதியில் இந்த முடிவை எடுத்து, இப்போதுள்ள நிலையை அப்படியே மாற்றி, கவுரவ மாஜிஸ்டிரேட்டுகளாக வருகிறவர்களுக்குச் சில தகுதிகளை நிர்ணயித்து, கூடுமான வரையில் ஓய்வுபெற்ற அதிகாரிகளாக இருக்க வேண்டும் என்பது போன்ற சில முறைகளை வகுத்திருக்கிறது. அவர்கள், மராட்டிய மாநிலத்தில் தனியாக ஒரு மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு, அந்தச் சட்டத்தால் மத்திய சர்க்கார் சட்டம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் அவர்களிடத்தில் அந்த மசோதாவினுடைய பிரதி வேண்டும் என்று கேட்டதற்கிணங்க, இன்றைய தினம் அவர்கள் நம்முடைய மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்களைச் சந்தித்து, அவர்களிடத்தில் மசோதாவின் நகலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது தான் அது என்னுடைய கைக்குக் கிடைத்தது. அதை நான் படித்துப் பார்க்கவில்லை. அப்படியிருந்தாலும் கூட, மத்திய சர்க்கார் நிறைவேற்றி, குடியரசுத் தலைவருடைய கையொப்பம் ஆகிற மசோதாவினுடைய முடிவை மாநில சர்க்கார் நிறைவேற்றுகின்ற மசோதாவின் மூலமாக மாற்றியமைத்துவிட முடியுமா என்பது சந்தேகத்திற்கு உரியதாக இருக்கிறது. எனினும் மராட்டிய மாநிலத்தினுடைய அந்த மசோதா எப்படி நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது; அந்த 'பில்' எந்த வடிவத்தில் இருக்கிறது என்பவைகளை ஆராய்ந்து பார்த்து, தமிழக அரசு இங்குள்ள கவுரவ மாஜிஸ்டிரேட்டுகளுடைய கோரிக்கைகளைப் புறக்கணிக்காமல், அவர்கள் சார்பாக எதிர்க் கட்சித் தலைவர் வாதாடியதையும் புறக்கணிக்காமல், நிச்சயமாக அதைப்பற்றி ஆராய்வோம் என்பதை மாத்திரம் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்வேன்.

நீ விபத்துக்களைப்பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மாத்திரமல்லாமல், தமிழகத்திலே வேறு சில இடங்களில், விழுப்புரம் போன்ற இடங்களிலும், வேறு சில நகரங்களிலும், கிராமப்புறங்களிலும், உசிலம்பட்டி போன்ற இடங்களிலும், இந்தத் தீவிபத்துக்கள் ஏற்பட்டன. ஆனால் காவற் துறையினர் உஷார்படுத்தப்பட்டு எல்லா இடங்களிலும் மேற்கொண்டு பரவாமல் தடுப்பதற்கான முன்னெச்சரிக்கை அத்தனையும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சேதுசமுத்திரத் திட்டம்பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருக்கின்றார்களோ, அதைப் போலவே இந்த அரசு, இன்னும் சொல்லப் போனால் ஆளுங்கட்சியிலிருக்கின்ற நாங்கள் எதிர்க் கட்சியாக

1974 மார்ச் 27]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இருந்த அந்தக் காஷத்திலிருந்தே சேதுசமுத்திரத் திட்டத்தை வலியுறுத்தி வருகின்றோம். அந்தத் திட்டம் நிறைவேறுவதன் மூலமாக தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சி பன்மடங்கு வளரும் என்பது மாத்திரமல்ல, இலங்கையைச் சுற்றிக்கொண்டு 100 மைல் தூரம் நடத்துகின்ற பயணம் பெருமளவுக்குக் குறையும். இவைகளையெல்லாம் அடுக்கடுக்காக எடுத்து நாம் சொல்லி வருகிறோம். ஆனால் மத்திய அரசு அவர்களுடைய நிதி நிலையை நமக்குக் காரணமாகக் காட்டி, அதைத் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டே வருகிறார்கள். மேன்மேலும் மத்திய அரசை, மாநில அரசு சேது சமுத்திரத் திட்டம்பற்றி வலியுறுத்தும் என்கின்ற உறுதியை அளித்து, இந்தத் துணை மதிப்பீடுகள் அறிக்கை மீது எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் எடுத்துச் சொன்ன எல்லாக் கருத்துக்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து இந்த அளவில் அமைகின்றேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 7-10)

திரு. செ. முத்துசாமி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, ஒரேயொரு விளக்கத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களிடம் வேண்டுகிறேன். இன்றைக்கு நான் பேசிய பிரச்சினைகளிலே, பம்பாய் தமிழர் பிரச்சினைபற்றிக் குறிப்பிட்டதை, முதல்வரவர்கள் சிறப்பாகச் சொன்னார்கள். சிறப்பாகச் சொன்னதோடு விட்டுவிட்டார்களா அல்லது சிறப்பாக ஏதாவது கொண்டு வருவார்களா வென்று அறிய விரும்புகிறேன். இரண்டாவது, ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினையிலே இடைவெளி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இன்னொரு இடத்திலே, நிறையச் செய்துவிட்டால் பிரச்சினையே இருக்காதென்று சொன்னார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய தேவைகளைக் கேட்கிறோம். செய்ததற்கு நன்றி சொல்லுகிறோம். தேவையானவற்றைக் கேட்கிறோம். இதையே முதலமைச்சரவர்கள் 'போர்க் குணம்' என்று சொல்கிறார்கள். அதை நான் விட்டுவிடுகிறேன். போர்க் குணம் தமிழ் சமுதாயத்திற்கு இருப்பது தேவையா தேவையில்லையா என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தமிழர்களுக்கு 'போர்க் குணம்' தேவை; 'Bore' குணம் கூடாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.